Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2345 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 18 noiembrie 1956

Studenții din București înfierează provocările și calomniile murdare ale propagandei imperialiste

O lecție despre adevăr

Păcat că ieri în aula facultății de științe juridice nu s-au aflat cititorii lui „L'Aurore" și „Daily Mail". Păcat, pentru că ar fi avut un minunat prilej să confrunte adevărul cu minciuna și să tragă concluziile de rigoare. Printre cei ce cumpără dimineața la chioșc „L'Aurore" sau confratele său britanic „Daily Mail" se găsesc mulți oameni ce s-au obișnuit să dea girul în alb cuvîntului tipărit. Ei cred în menirea de a informa a ziaristului și îi acordă încrederea lor. Dar ei poate nu știu că există redacții ce conștient deformează realitatea, înșeală pe cititori. Tocmai de aceea, era bine ca cititorii lui „L'Aurore" și „Daily Mail" (și ai altor ziare occidentale) să se fi găsit printre studenții bucureșteni. Ar fi aflat că ziarele pe care le citesc nu sînt credincioase adevărului și că sînt oficine de propagare a celor mai nerușinate scorniri ale calomniatorilor de profesie.

Erau în jurul meu studenți din București. Sute și sute. Cei despre care acum cîteva zile mincinoase fițuici pariziene și londoneze afirmau că s-ar fi răzvrătit, că ar fi luptat împotriva miliției etc. Se găsesc în jurul meu, calmi și zîmbitori. Ascultă și zîmbesc. E amuzant să afli cîte poate să născocească mintea înfierbîntată a unor scribi. E amuzant, dar în același timp revoltător. Vorbea Adrian Preda de la Institutul Medico-Farmaceutic. Era sincer indignat. Profesioniștii minciunii spuseseră că la I.M.F. s-ar fi ajuns la lupte pe baricade. Cu glas tunător Preda exprima protestul energic al colegilor săi împotriva celor ce iau propriile lor dorințe drept realități și care nu cunosc măsura în practicile lor blamate de orice conștiință cinstită.

In sala domnea o animație deosebită. Răsunau lozinci în cinstea partidului nostru iu-

(Continuare în pag. 2-a)

Un aspect din timpul mitingului studențesc de la Facultatea de Științe Juridice

Sîmbătă la amiază un mare număr de studenți din toate institutele de învățămînt superior din Capitală s-au adunat în marea aulă a Facultății de științe juridice pentru a-și exprima indignarea împotriva campaniei de minciuni și calomnii lansată în ultimele zile de agențiile de radio și oficinele presei reacționare din occident la adresa studenților noștri.

In prezidiul adunării au luat loc rectori ai unor institute de învățămînt superior, cadre didactice universitare, reprezentanți ai organizațiilor studențești și studenți fruntași la învățătură.

Adunarea a fost deschisă de studentul Soare, președintele comisiei de organizare a Asociației studenților din București. Luînd cuvîntul, tovarășul Constantin ..., asistent, împuternicit al organizației Asociației studenților din Universitatea „C. I. Parhon", a spus:

Oficinele capitaliste au publicat în ultima vreme o serie de calomnii respingătoare despre studenții noștri. Titluri ca: „Tulburări studențești ...", „Ciocniri în Romînia", „Demonstrații studențești în Romînia" și altele ce ... de care ...

Mincinoasele, pe care le-au ... oficinele imperialiste, provocă indignarea unanimă a tineretului nostru studios, legat trup și suflet de popor, de regimul democrat-popular, de partid și guvern.

Nu este pentru prima oară cînd acești dușmani ai civilizației și al progresului uman, ai independenței naționale și de stat a popoarelor se dedau la asemenea scorneli și calomnii. De astădată ei își permit însă la adresa noastră obrăznicii care întrec orice măsură. Odată cu caracterul provocator sublinim și ridicolul unor asemenea afirmații ca, de pildă, a celor cu privire la pretinsele demonstrații studențești la Sibiu. Or este știut că la Sibiu nu există niciun institut de învățămînt superior. Noi înfierăm aceste acțiuni diversioniste și provocări murdare. Cerem guvernului R.F. Germane, pe teritoriul căreia funcționează asemenea oficine ca postul de radio „Europa Liberă", să pună capăt activității provocatoare a acestora și instigațiilor la crime contra umanității de genul celor din Ungaria.

Alături de studenții progresiști din întreaga lume, organizați în U.I.S., studențimea noastră, care luptă pentru pace și prietenie între popoare, înfierează cu indignare calomniile la adresa țării noastre și pe calomniatorii care instigă la ură între oameni, la crimă și barbarie.

Noi vom lupta neabătuți pentru pace și progres, pentru prietenia cu studenții și cu tineretul din întreaga lume, pentru viitorul nostru fericit.

A luat apoi cuvîntul studentul Grigore Guzu de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu".

Calomniile debitate de posturi de radio și o serie de ziare capitaliste la adresa studențimii și învățămîntului nostru superior ne indignează profund atît pe mine cît și pe colegii mei de la Institutul agronomic din București — a spus între altele vorbitorul.

Sub ochii noștri a fost construit acest minunat institut. Clădiri spațioase, laboratoare bine înzestrate, cîmpuri experimentale, cantine și cămine confortabile, creează condiții optime pentru studiu. Invățămîntul agricol superior a fost puternic lărgit în anii regimului democrat-popular. S-au creat noi facultăți. In timp ce în anii burgheziei și moșierimii în fosta facultate agronomică din București învățau 260 de studenți, astăzi în Institut învață peste 2.300 de studenți. Absolvenții institutului nostru lucrează în gospodării agricole de stat și colective, în mijlocul țărănimii noastre, în rîndul căreia sînt proveniți mulți dintre ei, în institute de cercetări agronomice.

Desigur în munca noastră există și unele greutăți pentru înlăturarea cărora se depun mari eforturi. Partidul nostru ia continuu măsuri pentru înlăturarea greutăților.

Scribii de la ziarele capitaliste și crainicii posturilor de radio occidentale își fac amare iluzii dacă cred că minciunile și calomniile lor ar putea să sustragă studențimea noastră de la preocupările ei de a învăța de a se pregăti pentru a sluji poporul și interesele patriei.

Ne dăm lesne seama la ce servesc asemenea scorniri. Domnilor capitaliști din occident nu le convine situația de la noi și din țările de democrație populara. Ei depun toate eforturile, fără a alege mijloacele, pentru a încerca să reinstaureze puterea burghezo-moșierească. Scribii occidentali aruncă cu noroi în tot ce a realizat puterea populară, încearcă să inducă în eroare opinia publică mondială și pe studenții cinstiți din țările lor.

Acest lucru nu ne poate fi indiferent. Vom ști să dăm riposta cuvenită oricui va îndrăzni să ponegrească munca și realizările noastre.

In încheiere, vorbitorul a propus să se trimită mesaje organizațiilor studențești din țările occidentale în care să se înfiereze

(Continuare în pag. 2-a)

DECLARAȚIA GUVERNULUI SOVIETIC cu privire la problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Agresiunea armată a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului a creat o situație periculoasă pentru cauza păcii și a pus cu toată acuitatea în fața popoarelor problema primejdiei unui al treilea război mondial. Se știe că în țările mai sus menționate s-au luat măsuri pe scară largă în vederea mobilizării forțelor militare terestre, maritime și aeriene, de recrutare a rezerviștilor, de mobilizare a industriei, transportului, liniilor de comunicații în scopul deservirii nevoilor militare. Așa dar, în aceste țări s-a creat de fapt o situație de război, îndeosebi dacă se ține seama de faptul că în ansamblu în țările blocului nord atlantic (N.A.T.O.) se desfășoară o turbată propagandă de război. Acțiunile agresive ale Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, măsurile militare desfășurate de ele și isteria războinică au făcut reală primejdia lărgirii conflictului cu folosirea mijloacelor distructive ale celei mai noi tehnici militare.

Agresiunea neprovocată împotriva Egiptului a pus, firește, în mișcare popoarele Orientului, care s-au ridicat în apărarea Egiptului, care luptă pentru interesele sale naționale vitale, pentru o existență națională de sine stătătoare și prin aceasta și pentru apărarea propriei sale independențe naționale.

Ca urmare a rezistenței eroice a poporului egiptean și în fața nemulțumirii crescînde din întreaga lume împotriva aventurii militare din Orientul Apropiat, condamnată de Organizația Națiunilor Unite, organizatorii războiului agresiv au fost nevoiți să înceteze operațiunile militare împotriva Egiptului.

Cu toate acestea nu se poate considera că primejdia de război a fost înlăturată, că incendiul războiului nu poate să izbucnească cu o forță și mai mare. Un motiv de precauție pentru popoare îl constituie faptul că în prezent Anglia și Franța acumulează forțe armate și tehnică militară în insula Cipru, precum și la Port-Said care a fost ocupat de trupele anglo-franceze, și aceasta după declarația Angliei și Franței cu privire la încetarea focului, încălcînd prin urmare obligațiile pe care și le-au asumat în fața întregii lumi.

Pentru a realiza planurile lor militare în Orientul Apropiat, Anglia și Franța au trimis în regiunea operațiilor militare mari efective, printre care și trupe ce se aflau pe teritoriul Germaniei occidentale. In afară de aceasta, guvernul francez a trimis o parte considerabilă a armatei sale în regiunea Africii de nord în scopul reprimării mișcării de eliberare națională din Algeria.

Ca urmare a operațiunilor militare împotriva Egiptului, Canalul de Suez a fost scos din funcțiune pe o perioadă îndelungată, au fost distruse conductele petrolifere care trec prin teritoriul țărilor arabe, au fost serios dezorganizate liniile de comunicație ale Angliei, Franței și ale altor țări europene, de o însemnătate vitală pentru ele, ținînd seama îndeosebi de faptul că toate acestea au avut drept consecință sistarea transporturilor de petrol în Europa prin Marea Mediterană. Pentru Anglia, Franța și alte țări vest-europene s-au creat prin aceasta dificultăți serioase în obținerea de combustibil lichid atît de necesar pentru industria acestor țări și care are o însemnătate militară hotărîtoare, deoarece în actualele condiții fără combustibil lichid, tehnica militară este moartă și armatele nu pot lupta.

Așa dar, aventura militară împotriva Egiptului a dus la o slăbire serioasă nu numai a pozițiilor politice, ci și a celor militaro-strategice ale Angliei și Franței în Europa, la o slăbire serioasă a tuturor forțelor militare ale blocului nord-atlantic pe continentul european.

Nu în zadar în cercurile oficiale și în presa puterilor occidentale se constată cu neliniște că pentru organizatorii agresiunii împotriva Egiptului s-a creat o situație foarte delicată în legătură cu faptul că principalele lor forțe armate sînt concentrate în regiunea Orientului Apropiat și în Africa de nord, iar acele forțe care există în Europa au rămas fără o aprovizionare suficientă asigurată.

Reține atenția faptul că acele cercuri ale puterilor occidentale care sînt răspunzătoare pentru agresiunea împotriva Egiptului încearcă în prezent prin născociri despre intențiile agresive ale Uniunii Sovietice în Orientul Apropiat și în Europa să abată atenția atît de la agresiunea fățișă, săvîrșită împotriva Egiptului, cît și de la eșecul pe care l-a suferit această aventură.

Se fac încercări de a da proporții campaniei de calomnii la adresa Uniunii Sovietice în legătură cu eșecul complotului militar contrarevoluționar împotriva Ungariei populare, care este, după cum a devenit acum absolut limpede, o parte componentă a complotului general al imperialiștilor împotriva păcii și securității popoarelor atît în Orientul Apropiat cît și în Europa. Se răspîndesc de asemenea născociri de tot soiul despre o pretinsă concentrare de trupe sovietice în diferite țări ale Europei răsăritene, despre mișcări neobișnuite de trupe sovietice la frontierele de vest și de sud ale U.R.S.S. etc.

Toate acestea sînt folosite de anumite cercuri din Occident pentru reînvierea „războiului rece", pentru intensificarea și mai mult a cursei înarmărilor în țările N.A.T.O., principala grupare agresivă folosită în mod fățiș în ultima vreme pentru menținerea și restabilirea rușinosului sistem al asupririi coloniale.

Crearea unei situații încordate, inclusiv intensificarea cursei înarmărilor convin în primul rînd monopoliștilor din S.U.A., Anglia și Franța care obțin profituri fabuloase de pe urma comenzilor militare.

O asemenea situație le permite de asemenea să mențină la un nivel ridicat impozitele percepute de la oamenii muncii, care suportă pe umerii lor povara principală a cheltuielilor pentru înarmare, pentru pregătirea unui război terestru, maritim și aerian.

Astfel, pe de o parte se recunoaște că agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului a creat o situație complicată pentru Europa Occidentală și pentru N.A.T.O. în ansamblu. Pe de altă parte, Uniunii Sovietice i se atribuie tot felul de intenții absurde față de Europa Occidentală, Orientul Apropiat etc. și se ațîță prin toate mijloacele isteria războinică.

Aceia însă care recurg la astfel de metode pînă la urmă s-au încurcat.

Dacă Uniunea Sovietică s-ar călăuzi într-adevăr după unele considerente de conjunctură, de felul acelora care o crează situația din punctul de vedere al raportului de forțe dintre puteri, și dacă ea ar avea intenții agresive, care i se atribuie, s-ar părea că Uniunea Sovietică ar putea folosi situația creată în prezent pentru a acționa împotriva forțelor armate ale blocului atlantic și ar putea realiza scopurile militare care i se atribuie în ceea ce privește Europa Occidentală chiar fără a face uz de armele nucleare și armele rachetă moderne.

Se poate spune fără ocol că în prezent în Europa Occidentală s-a creat o situație strategică care este și mai mult în favoarea forțelor armate ale Uniunii Sovietice decît la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, cînd armata sovietică mobilizată și înarmată ar fi putut rămîne în întrega Europă Occidentală, dacă Uniunea Sovietică ar fi urmărit asemenea scopuri.

Dar, atît la sfîrșitul celui de al doilea război mondial cît și în prezent, U.R.S.S. nu a avut și nu are nici un fel de alte scopuri în afară de menținerea și întărirea păcii pe care o doresc cu ardoare popoarele din toate țările.

Numai în anul precedent Uniunea Sovietică a întreprins în mod unilateral o importantă reducere a forțelor sale armate cu 1.840.000 oameni, a redus bugetul militar aproape cu 10 miliarde ruble și a desființat bazele sale militare din Port Arthur și din Porkkala-Udd. In ciuda propagandei false a puterilor occidentale, ea nu efectuează nici un fel de mobilizare și deplasare a trupelor sale în zona frontierelor. Trupele sale se ocupă de pregătirea lor militară și se află la bazele lor obișnuite. Poporul sovietic este ocupat cu munca pașnică constructivă pe întinderile vaste ale pămînturilor înțelenite curînd valorificate, pe șantierele uriașe ale celui de-al 6-lea cincinal, în laboratoare și institute științifice, în diferite domenii ale culturii, artei și științei.

Guvernul sovietic declară că Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și rămîne o adversară a soluționării prin război a litigiilor și divergențelor dintre state. Ea s-a călăuzit întotdeauna și se călăuzește după politica leninistă a coexistenței pașnice a statelor indiferent de deosebirile orînduirilor sociale și de stat. In relațiile sale cu celelalte state guvernul sovietic se călăuzește după hotărîrile istoricului Congres al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în care este expusă în fața lumii întregi atitudinea negativă a U.R.S.S. față de război ca mijloc de rezolvare a litigiilor internaționale, este expusă poziția ei clară în ceea ce privește principiile coexistenței pașnice a țărilor socialiste cu cele capitaliste.

Statul sovietic s-a situat și se va situa și de acum înainte în mod ferm pe aceste poziții principiale, deoarece aceasta decurge din însăși natura statului socialist a cărui sarcină fundamentală

(Continuare în pag. 4-a)

Răspuns lui mister Hangen și celorlalți calomniatori

Peste cîteva zile, termin cursurile unuia dintre cele mai mari institute de învățămînt superior din țara noastră, — Institutul Politehnic din București. Pe băncile acestui institut și în numeroasele sale laboratoare studiază în prezent peste 5000 de studenți la cursurile de zi precum și peste 3000 de studenți la cursurile serale și fără frecvență. Bătrînul institut și-a deschis în acești ani larg porțile, pentru a-i primi pe fiii oamenilor muncii din țara noastră să-i pregătească pentru a deveni constructori ai socialismului.

Intr-o expunere prezentată cu ocazia celei de a 75-a aniversări a înființării învățămîntului tehnic din țara noastră, se arată că, în anul 1931, promoția uneia din facultățile Institutului Politehnic număra numai „nouă absolvenți. Aceasta oglindește „interesul" regimului burghezo-moșieresc pentru situația învățămîntului superior de la noi. Tot odată arată cît de călcate în picioare erau drepturile oamenilor muncii la învățătură.

Erau anii cînd clica de exploatatori încerca să iasă din criză prin „curbele de sacrificiu" care apăsau greu pe grumajii oamenilor muncii din Romînia, erau anii cînd magnații capitalului străin dispuneau după bunul plac de toate bogățiile țării noastre, precum și de puterea de a înăbuși setea de cultură, de instrucție a fiilor oamenilor muncii. Odraslele bogătașilor își făceau „studiile" în Occident sau în pensioanele de castă din țară.

Este destul de semnificativă declarația lui Sir Henri Detterding — ploșnița nesătulă adînc înfiptă în zăcămintele petrolifere ale Romîniei burghezo-moșierești — care, în 1934, arătînd că „instrucția este o mare binefacere" completa mai departe: „nu reiese însă de aci ca trebuie dată orice preț tuturor indivizilor. Trebuia făcută o selecție". Cine erau selecționații de care vorbea „excelența" sa marele magnat britanic al petrolului? Aceștia erau de industriași și moșieri, de m... comercianți. Fiii de muncitori de țărani aveau „dreptul" de a ... robi, aveau „dreptul" de a înd... cu sîngele lor zgura de la ... tierele C.F.R. Grivița, de a fi ... sacrați mișelește în pogromurile legionaro-fasciste, de a fi ... nați ca niște turme de oi și-i... miși să-și verse sîngele alături de hoardele hitleriste. Acestea erau „drepturile" de care se bucurau adevărații fii ai poporului nostru. Astfel de „drepturi" și „libertăți" intenționau să aducă cu ei și cei peste 60.000 de călăi horthyști care mai bine de ... zile au săvîrșit în Ungaria cel mai abominabile crime. Masacre odioase, linșaje barbare ale patrioților spînzurați cu capul în jos a celor mai buni fii ai poporului, muzee incendiate, clădiri și instituții publice în flăcări, mii de cetățeni înnecați în metrou, — iată fără de legile comise de contra-revol... Ungaria sub masca celor ... umflate lozinci despre „liber..." ... „independență națion...".

Cu... fața hidă a miliardarilor monopoliști, știm ce înseamn... limbajul lor „libertate" ... ce înțeleg ei prin „dre... omului!" Pregătind e... bandiți la Salzburg și în ... ntre ale Europei occiden... transmițînd cele mai otr... siuni prin posturile de ... de tipul „Europei libere" ... rează în numele „libertății" al libertății de a arunca ... nou popoarele noastre care au luat soarta în propriile mîini ... jugul celei mai nemilo... priri.

...ul din patria noastră ... prea bine aceste manevre ... iunii internaționale. Noi ... reu în față realitatea suc... muncii noastre libere și n... vom lăsa intimidați și în... e propaganda plină de ură ... o revarsă asupra țărilor ... te cercurile reacțiunii din ... Nouă ne e dragă libertatea ... e ne bucurăm în tînărul stat socialist, pe care o a... politica înțeleaptă a Par... Muncitoresc Romîn, și pri... încrederea viitorul. Mun... cu rîvnă și încredere în for... noastre și acordăm cea mai ... atenție bunei noastre pre... profesionale.

...m aflat deunăzi că corespondentul ziarului „New York Times" — Welles Hangen — venind la București în scopul de a culege informații", a scris despre așa zisa „contra revoluție din Romînia".

Cîte ați mai născocit voi, mister Hangen și ceilalți năimiți ai miliardarilor, pe socoteala noastră! Minciunile baronului Münchausen sînt fleacuri pe lîngă gogoritele voastre. Am auzit că țipați despre „focarul de insurecție din cercurile universitare bucureștene", despre „mii de studenți care au manifestat la București", despre „ciocniri între studenți și poliție la București, Tg. Mureș, Cluj și Sibiu, (n-au avut nici măcar decența de a se informa că în Sibiu nu este nici picior de student) soldate cu sute de răniți și mulți morți", despre „studenți universitari băgați în închisoare cu gloata".

Ei bine, la aceste afirmații calomnioase, pline de venin, noi vom răspunde astfel: trăncăniți și zbierați pînă veți răguși, slugi prea plecate ale dolarului și beznei, căci noi vă cunoaștem bine mutrele voastre pline de ură. Vă e poftă de sînge și adulmecați cu boturile voastre rînjinde spre patria noastră scumpă? Știm că aveți și acum inima frîntă după petrolul și celelalte bogății ale țării pe care le storceați în trecut cu atîta nesaț. Știm că ați dori din nou să aveți puterea și să dispuneți cine să se bucure de binefacerile culturii, să introduceți din nou „selecția tip Detterding" să închideți porțile școlilor în fața fiilor oamenilor muncii.

Ați scornit minciuni cu nemiluita, v-ați frecat mîinile la gîndul că poate studențimea noastră își va pierde capul la „sfaturile" voastre mișelești, va uita de datoria sa de a apăra cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, regimul nostru democrat-popular, de a asculta sfatul partidului nostru. Mințile voastre înfierbîntate, demente v-au făcut chiar să vorbiți despre „contrarevoluții studențești" în Romînia.

Nu acestea sînt „ocupațiile" noastre, domnilor slujbași docili ai crimei și întunericului! Noi avem cu totul alte ocupații: în căminele institutelor noastre de învățămînt superior se lucrează la proiectele de an, se fac referate cu teme literare, se concep versuri despre pace și munca creatoare. Noi organizăm reuniuni urmate de dans în care petrecem și ne veselim, mergem pe stadioane și facem sport, mergem la spectacole. Privim cu cea mai mare încredere viitorul pe care ni-l asigură politica partidului nostru și muncim cu elan pentru a ni-l face cît mai fericit. Urîm fascismul și pe toți aceia care încearcă să tulbure pacea omenirii. Statul nostru democrat-popular, Partidul Muncitoresc Romîn, se îngrijesc ca tineretul romîn să se bucure de toate drepturile sale, să crească mîndru și demn, plin de încredere în forțele sale. Cu toate că mai sînt încă unele greutăți — firești, ținînd seama de marea amploare a operei noastre — pentru tineretul studios sînt create condiții de trai și învățătură mereu mai bune. Acestea sînt cuceririle părinților noștri pentru care ei au luptat decenii întregi, sînt cuceririle noastre și ne sînt scumpe. Acelora care ar dori să ne vadă organizați în cete de bandiți, alergînd pe stradă cu un pistol într-o mînă și cu ștreangul în cealaltă, gata de a comite cele mai odioase crime și jafuri, le spunem: puneți-vă pofta în cui. Puneți stavilă fanteziei voastre demente. Scornirile voastre mîrșave nu-și vor atinge niciodată scopul. Ele nu fac decît să dezvăluie odată mai mult putreziciunea voastră morală și pornirile criminale pe care le aveți față de noi. Vă cunoaștem de mult chipul hîd și nici odată vorbele mieroase nu o să poată ascunde intențiile voastre tîlhărești. Tineretul nostru studios își cunoaște menirea: participarea alături de popor la construirea socialismului. El are un țel clar: sub conducerea partidului muncă pașnică și creatoare, care să ne asigure un viitor bogat și fericit în patria noastră socialistă.

LAPTOIU GH. IOAN
student anul V Institutul Politehnic București

Mulțumirile ambasadorului R. P. U. pentru ajutorul dat de R.P.R. poporului maghiar

Ambasadorul R. P. Ungare la București, Ferenc Keleti, a înmînat tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, o scrisoare prin care în numele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al R. P. Ungare și al Partidului Socialist Muncitoresc Maghiar a adus cele mai calde mulțumiri pentru ajutorul frățesc pe care guvernul R.P.R. îl acordă poporului maghiar.

„In Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne — spune printre altele scrisoarea — se oglindește solidaritatea proletară și se reafirmă unitatea de simțăminte și legăturile strînse frățești, care s-au stabilit între popoarele romîn și maghiar".

Scrisoarea arată în încheiere că aceste legături frățești contribuie la unitatea de nezdruncinat a tuturor țărilor socialiste, ceea ce face să fie sortite eșecului, chiar din capul locului, toate tentativele de provocare îndreptate spre slăbirea unității acestor țări.

Comunicat

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R tov. Murgulescu Ilie a fost eliberat din funcția de ministru al Invățămîntului, primind alte însărcinări.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., printr-un Decret, a numit pe tov. Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și în funcția de ministru al Invățămîntului.

In lupta pentru economii

CONDIȚII OBIECTIVE? NU, LIPSĂ DE PREOCUPARE!

Acum cîtva timp tineretul patriei noastre a primit cu bucurie vestea că reluarea valoroasei inițiative ce constă în realizarea de economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite, a dat roade bogate.

Printre colectivele care la începutul lunii octombrie și-au propus să reia inițiativa aceasta, se numără și cel de la fabrica de rulmenți Bîrlad. Spre surprinderea tinerilor metalurgiști bîrlădeni, li s-a adus la cunoștință de către conducerea fabricii că „s-au realizat economii dar, din motive obiective, ele n-au fost calculate și centralizate". Este ciudat că aceste condiții „obiective" au existat numai la fabrica de rulmenți Bîrlad.

Acum o lună și mai bine de zile, în cadrul unei consfătuiri, tineretul de la fabrica de rulmenți Bîrlad s-a angajat cu toată bucuria să extindă în uzina lor inițiativa născută la „Progresul"-Brăila. Insuși tov. director Ștefan Dumitrescu a afirmat că la fabrica de rulmenți Bîrlad inițiativa va da roadele cele mai bune pentru că personalul de deservire a fabricii numără 82 la sută tineri și în fabrică sînt 1001 posibilități de realizare a economiilor.

Tov. inginer-șef Gheorghe Badea a primit la rîndu-i cu deosebit interes angajamentul de aplicare a inițiativei și a dispus chiar convocarea imediată a șefilor de secții, a maiștrilor, pentru a discuta măsurile organizatorice necesare extinderii acestei acțiuni. Tov. C. Petrescu, contabilul șef s-a angajat să facă imediat un instructaj cu contabilii de secție în legătură cu contabilizarea economiilor și stimularea materială a tinerilor care fac economii.

Toate aceste măsuri necesare să fie luate, au fost date repede uitării, lucru care de altfel explică de ce acum au răsărit acele „condiții obiective" care — ci-că — fac imposibilă calcularea valorii economiilor.

Extinderea inițiativei de la „Progresul"-Brăila care a însemnat pentru mii de tineri un adevărat examen de atitudine socialistă față de muncă, a rămas fără ecou în rîndurile cadrelor tehnice de la fabrica de rulmenți Bîrlad.

Acum cîteva săptămîni în coloanele ziarului nostru se arăta că numeroși tineri din secția forjă au preluat cu succes inițiativa tinerilor Grigore Moldoveanu și Neculai Dediu. Aceștia, după îndelungate experiențe, au reușit să suspende una din cele două matrițe pentru strîngerea barelor de la mașina orizontală de forjat, micșorînd în acest fel capătul de bară inutilizabil cu o lungime egală cu cea a matriței suspendate.

Tinerii au dat dovadă de multă inițiativă pentru realizarea de economii. In mod firesc se întrebau: cîte alte asemenea metode n-ar fi fost descoperite, aplicate și extinse prin organizarea temeinică a aplicării inițiativei tinerilor de la „Progresul"-Brăila? De ce tinerii de la fabrica de rulmenți Bîrlad au fost lipsiți de posibilitatea de a raporta așa cum au făcut sute de tineri din zeci de întreprinderi, valoarea economiilor aduse de ei patriei noastre?

In ziua de 6 noiembrie tov. Gh. Țurcanu secretarul comitetului organizației U.T.M. din fabrică alerga de zor la director, la inginerul șef, la contabilul șef, să afle valoarea economiilor realizate în uzina lor. Poate că tov Țurcanu nu s-ar fi obosit să consume atîta energie în ultima zi așa cum n-a consumat nici pînă atunci pentru aplicarea inițiativei, dacă n-ar fi fost asaltat cu telefoane de la comitetul regional U.T.M. și de la comitetul orășenesc U.T.M., care cereau:

— Tovarășe Țurcanu, să ne comunici urgent rezultatele aplicării inițiativei de la „Progresul"-Brăila.

Aceste rezultate erau cerute „urgent" de tovarășii Ion David adjunct cu problemele muncitorești de la comitetul regional U.T.M. Iași și de tovarășul Constantin Vlad prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M. Bîrlad, care de fapt aveau datoria să urmărească și să sprijine lupta pentru economii dusă de tinerii de la fabrica de rulmenți din Bîrlad. Ei au lăsat însă, ca această luptă să se desfășoare la voia întîmplării. „Procedeul" tovarășilor Ion David, Constantin Vlad și Gheorghe Țurcanu de a lua de-a gata rezultatele fără ca să se fi ocupat de organizarea temeinică a acțiunii de economii este inadmisibil.

Acești tovarăși, desigur, la rîndul lor, vor fi comunicat mai departe că la Fabrica de rulmenți Bîrlad au existat condiții obiective care au împiedicat contabilizarea economiilor, nedreptățind astfel pe tinerii care au realizat economii, dar n-au posibilitate să cunoască rezultatele muncii lor. Sperăm că pe viitor asemenea lucruri nu se vor mai petrece în această importantă unitate industrială a țării noastre.

I. AGHINEI
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Primirea de către tov. Chivu Stoica a ambasadorului R. P. Mongole

Sîmbătă 17 noiembrie a.c. la ora 18,30, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, tov. Chivu Stoica, l-a primit în audiență pe noul ambasador al Republicii Populare Mongole la București, Sandavyn Ravdan.

Inlesniri la cumpărarea noilor uniforme școlare

Din toamna aceasta, prin unitățile comerțului de stat au început să se pună în vînzare, în întreaga țară, noile uniforme pentru elevi. S-au vîndut pînă acum 25.000 uniforme pentru fete și 15.000 uniforme pentru băieți. Unitățile Ministerului Industriei Ușoare au mai produs pînă acum 70.000 de uniforme școlare pentru băieți și fete.

Pentru anul viitor fabricile de confecții din țară vor produce cantități mult mai mari de uniforme școlare. In cursul anului 1957 sînt prevăzute a se desface, prin rețeaua comerțului de stat din întreaga țară, 525.000 de uniforme școlare pentru fete și 292.000 de uniforme școlare pentru băieți.

Noile uniforme școlare se vînd cu o reducere de 30—35 la sută față de confecțiile obișnuite; diferența de valoare este suportată din bugetul statului, conform unei hotărîri a Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Pentru a veni în ajutorul părinților, începînd din primul trimestru al anului 1957, uniformele școlare se vor vinde în rate lunare salariaților și pensionarilor care au un venit lunar pînă la 600 lei.

Studenţii din Bucureşti înfierează provocările şi calomniile murdare ale propagandei imperialiste

(Urmare din pag. 1-a)

campania de calomnii lansată de posturi de radio şi ziare capitaliste şi în care să se arate că studenţii din Republica Populară Romînă muncesc, ocrotiţi de grija partidului şi guvernului, pentru a deveni cadre de nădejde ale construirii socialismului în ţara noastră. Sîntem hotărîţi să respingem uneltirile aţîţătorilor la războiul rece, la sumbinarea relaţiilor de prietenie şi a păcii între popoare.

Fabricanţii de minciuni au întrecut măsura

Prof. univ. Traian Dinculescu, de la Institutul medico-farmaceutic, a evocat anii grei ai studenţiei pe vremea dominaţiei burgheziei şi moşierimii şi a subliniat condiţiile create de puterea populară pentru studenţii de astăzi, fii şi fiice ai celor ce muncesc.

„Am moştenit de la regimurile trecute trista situaţie a unui medic la 2000 de locuitori — a spus între altele vorbitorul. In mediul rural era un medic la 10.000—15.000 de locuitori. Astăzi avem un medic la 800 de locuitori iar în anul 1960 vom avea un medic la 600 de locuitori. Nici o calomnie nu va împiedica pe studenţii noştri de a munci cu rîvnă pentru a spori numărul cadrelor care luptă pentru fericirea poporului" — a spus în încheiere prof. univ. Traian Dinculescu.

Studenta Eugenia Patrichi, de la Institutul de construcţii, a spus:

„Nu-ţi vine a crede auzind cît de departe a ajuns fabrica de minciuni a postului de radio „Europa Liberă". Fabricanţii de minciuni au început în ultimul timp să se preocupe şi de activitatea studenţilor din ţara noastră. Ei mint în mod grosolan şi vor să prezinte viaţa tineretului studios din ţara noastră aşa cum ar dori-o cercurile imperialiste agresive.

Cerem să înceteze activitatea calomnioasă a acestor oficine de presă şi radio. Noi, studenţii romîni dorim să extindem legăturile cu tineretul cinstit şi studios al ţărilor capitaliste, şi să facem cunoscut adevărul despre viaţa şi preocupările noastre. Sîntem strîns uniţi în cadrul organizaţiei noastre revoluţionare U.T.M. şi învăţăm pentru a deveni cadre de nădejde ale patriei noastre, apărători hotărîţi ai păcii împotriva duşmanilor ei".

Muncim sub conducerea partidului, pentru construirea socialismului

Vorbind în numele studenţilor de la Institutul de ştiinţe economice şi planificare „V. I. Lenin", studentul Radu Nicolescu a spus printre altele:

„Mă asociez propunerilor pe care le-au făcut colegii mei de la Institutul agronomic de a se trimite mesaje organizaţiilor studenţeşti din ţările occidentale pentru a le înfăţişa realitatea cu privire la atitudinea maselor studenţeşti din ţara noastră.

Ar trebui să vorbim mai mult studenţilor din apus despre condiţiile pe care ni le pune la dispoziţie poporul nostru. Un caz concret va putea fi furnizat chiar de institutul nostru, care în trecut funcţiona cu două facultăţi şi un număr mic de studenţi şi care azi are 6 facultăţi în care învaţă 4.000 de studenţi.

Studenţii de la Institutul de ştiinţe economice şi planificare ţin să se ştie că nu vor tolera niciodată calomniile debitate de imperialişti".

Studentul Adrian Preda, de la Institutul medico-farmaceutic, a spus între altele: „Am fost profund indignat aflînd că oficinele de presă reacţionare şi ziarişti necinstiţi din occident au denigrat pe studenţii noştri, inventînd fără pic de ruşine încăierări între studenţi şi organele de miliţie pe străzile Capitalei şi ale altor oraşe. Eu sînt student la Institutul medico-farmaceutic. Studenţii noştri s-au asociat celorlalţi studenţi şi oameni cinstiţi din lumea întreagă, înfierînd atacul reacţiunii împotriva cuceririlor revoluţionare ale poporului maghiar. Cercurile reacţionare externe văd că în ţara noastră nu pot organiza asemenea atacuri şi vărsări de sînge, şi caută acum prin minciuni şi calomnii să împroaşte cu noroi în studenţii noştri, în realizările poporului muncitor.

Noi studenţii vrem să arătăm colegilor din lumea întreagă că sîntem alături de oamenii muncii. De noi, de studenţii din R.P.R. se îngrijeşte partidul nostru drag care ne creează condiţii cît mai bune pentru viaţă şi învăţătură.

În numele studenţilor de la Institutul medico-farmaceutic ne solidarizăm cu oamenii muncii din lumea întreagă, care duc lupta neîncetată pentru ca pacea să triumfe între popoare.

Studentul Alexandru Firescu de la Universitatea „C. I. Parhon" a spus printre altele:

„Am aflat la Facultate că postul de radio Londra transmisese o ştire în care se vorbea despre o demonstraţie studenţească la Bucureşti ce fusese împrăştiată de poliţie, că s-a tras în studenţi şi că au fost morţi. Această presupusă manifestaţie studenţească ar fi trebuit deci să aibă loc într-una din zilele cînd eu mă aflam chiar în sala universităţii. La început am rămas uimit, apoi am rîs şi mi-am spus: cum de am scăpat eu teafăr?

Sînt anumiţi ziarişti în ţările occidentale, meşteri mari în plăsmuirea unor asemenea gogoriţe neruşinate.

Ziarele în care scriu aceştia, posturile de radio ascunzîndu-şi intenţiile duşmănoase ni se adresează nouă cu tot felul de cuvinte mieroase. Cred că la asemenea cuvinte cel mai bun răspuns este: „nu se prinde!" Noi avem altă treabă decît să-i ascultăm pe aceşti fabricanţi de calomnii. Sîntem ocupaţi să învăţăm, să trăim ca oameni tineri şi veseli în patria noastră — Republica Populară Romînă".

Studenţii au manifestat prin ovaţii îndelungi pentru Partidul Muncitoresc Romîn şi guvern, care au creat tineretului studios din ţara noastră condiţii bune de trai şi învăţătură, pentru pace în întreaga lume. Ei şi-au manifestat în mod unanim hotărîrea de a spulbera uneltirile duşmanilor prieteniei între popoare, care prin activitatea lor provocatoare încearcă să reînvie războiul rece şi să tulbure pacea scumpă popoarelor din lumea întreagă.

Ziariştii din Bucureşti protestează împotriva calomniatorilor occidentali

Sîmbătă la amiază a avut loc la Casa Ziariştilor din Bucureşti o adunare de protest a ziariştilor împotriva calomniilor provocatoare răspîndite cu privire la ţara noastră de un şir de organe reacţionare de presă, postul de radio „Europa liberă" şi alte posturi de radio occidentale.

Au participat numeroşi ziarişti din Capitală, precum şi corespondenţi ai presei străine.

Adunarea a fost deschisă de tov. Vasile Dumitrescu, preşedintele Uniunii Ziariştilor din R.P.R., care a subliniat că în ultima vreme cercurile reacţionare, care desfăşoară o campanie calomnioasă, provocatoare împotriva ţării noastre, împotriva cuceririlor poporului muncitor pe calea construirii socialismului, şi-au înteţit aceste acţiuni. O serie de agenţii de presă occidentale ca United Press, Associated Press, ziare ca „New York Times", „Daily Telegraph", „L'Aurore", „Le Figaro", anumite organe de presă elveţiene şi italiene, posturi de radio ca „Vocea Americii", „Europa liberă", Paris, Londra, Roma, Madrid, răspîndesc cu neruşinare minciuni grosolane cu privire la ţara şi poporul nostru.

Slujind interesele aţîţătorilor la războiul rece, vorbitorul a arătat că aceste organe de presă şi radio urmăresc ca prin minciunile şi aţîţările lor să lovească în cuceririle socialiste ale poporului nostru muncitor, să submineze prietenia între popoare, pacea lumii. Noi considerăm că este de datoria noastră — a spus vorbitorul — de a da o ripostă categorică acestor provocatori, acestor organizatori de comploturi şi de crime.

A luat apoi cuvîntul tov. Virgil Dănciulescu, redactor la ziarul „Romînia Liberă".

El a protestat împotriva faptului că în ultima vreme unii reprezentanţi ai presei occidentale care deservesc pe stăpînii lor reacţionari denaturează în chip răuvoitor şi sistematic realităţile din ţara noastră, calomniază opera de construire a socialismului, cauză scumpă a poporului nostru.

I. Fîntînaru a relatat cum ziaristul american W. Hangen, corespondentul ziarului „New York Times" care a stat de vorbă cu dînsul a transmis ziarului său o ştire plină de denaturări şi scorneli mincinoase, cu privire la această convorbire şi alte ştiri inventate despre ţara noastră. Vorbitorul a arătat că textul apărut în New York Times a fost folosit de posturile de radio „Vocea Americii" şi „Europa liberă" într-o formă şi mai grosolan falsificată pentru a calomnia şi denigra ţara şi poporul romîn, a prezentat fapte şi situaţii inexistente la noi pentru a învenina atmosfera internaţională şi a aţîţa spiritele. Aceleaşi forţe ale reacţiunii internaţionale care au inspirat şi sprijinit crimele contrarevoluţionare din Ungaria îşi fac iluzii că prin aceste minciuni şi calomnii vor izbuti să provoace tulburări şi provocări şi în alte părţi.

In cuvîntul său, publicistul Radu Popescu a relevat calomniile şi zvonurile mincinoase pe care le publică în ultima vreme pe socoteala ţării noastre presa reacţionară din occident.

Intre noi şi ei e o lume întreagă în a cărei ureche zbîrnîie neîncetat vestea mincinoasă, noutatea otrăvită, faptul scornit pentru scopuri care nu au de loc caracterul inocent al unei senzaţionale bombe gazetăreşti. Ei vor un incendiu universal, ei vor să bată tunurile la toate răscrucile lumii, ei vor valuri şi fluvii de sînge pentru a restabili în vechile lui poziţii pe acel monstru care se numeşte capitalismul.

Un oarecare scriitor burghez a declarat odată despre presa reacţionară că este „murdăria minciunii şi prostituţia ideilor". Şi aşa este, dar nu este deajuns. Căci acea presă care culege picăturile din sîngele vărsat pe caldarîmurile Budapestei pentru a le amesteca şi fierbe în eprubeta unei noi ticăloşii devine măsluitoarea adevărului şi sclava crimei. Această presă caută în picioare adevărul a sute de milioane de oameni muncitori şi curaţi, pentru a servi lăcomia şi răzbunarea unei cete de foşti exploatatori.

In numele conştiinţei mele mă ridic cu indignare împotriva celor care transformă presa în armă a minciunii şi o trec astfel [illegible] vieţii, trebuie să rămînă şi să rămînă [illegible] celor mulţi!

A vorbit apoi tov. T. Marinescu, director general adjunct al Radiodifuziunii, care a arătat între altele: „Noi nu putem să uităm nici un moment că oricît de absurde, oricît de grosolan ticluite ar fi minciunile pe care le publică presa reacţionară din Occident, ele fac parte dintr-o campanie care se duce cu un ţel precis: crearea unei atmosfere propice aventurilor, propice agresiunii, încurajarea făţişă a reacţiunii, a fascismului, reprimarea forţelor democratice, progresiste din ţările capitaliste.

Despre minciunile care au fost difuzate pe seama noastră în ultimele săptămîni, desigur că noi nu putem avea decît dispreţ; cu acelaşi dispreţ tratăm iluziile în care se leagănă duşmanii noştri şi presa care-i serveşte, că asemenea informaţii provocatoare ar putea opri poporul nostru din drumul pe care şi l-a ales.

Condamnînd cu indignare activitatea murdară dusă de anumite ziare şi posturi de radio din lumea capitalistă, este necesar totodată să arătăm că, din fericire, se găsesc şi în lumea capitalistă şi în presa burgheză, oameni care au păstrat atîta cinste, care au păstrat atîta luciditate încît să vadă limpede ce rol nefast are o asemenea activitate ca aceea a „Europei libere" şi, mai mult decît atît, să cheme cu hotărîre la oprirea ei.

A luat apoi cuvîntul acad. Zaharia Stancu care a spus:

Ziaristul trebuie să lupte pentru o credinţă, pentru o idee. El trebuie să rîvnească ca ideea lui, credinţa lui să biruie şi să-i slujească pe cei mulţi, muncitorii, ţăranii. Pentru aceasta nu m-am despărţit niciodată de presă. Presa are o mare putere de influenţă asupra cititorilor. Gîndul spus prin gazetă este citit de sute de mii de oameni, de milioane de oameni.

Desfăşurarea tragicelor şi regretabilelor evenimente din Ungaria au pus presa occidentală în situaţia de a-şi da şi mai mult arama pe faţă. Am văzut cîteva ziare din apus. Am ascultat în ultimele săptămîni emisiunile unor posturi de radio din apus: postul de radio Londra în emisiile sale în limba romînă, postul de radio Paris în emisiile sale în limba romînă, „Vocea Americii" şi „Europa liberă".

Un legionar aciuit la postul „Europa liberă" da instrucţiuni şi îndemnuri la asasinate, la vărsări de sînge, la răscoala a poporului împotriva guvernului, a ţării, împotriva comuniştilor. Această voce era a unuia dintre numeroşii fascişti implicaţi în asasinatele care au avut loc la Bucureşti în timpul rebeliunii legionare. Cu autoritatea „morală" pe care putea s-o aibă un asasin cu mîinile pline de sînge, îndemna poporul romîn la vărsare de sînge.

Protestez împotriva faptului că asemenea voci vin spre ţara noastră prin intermediul unor posturi de radio aflate pe teritoriul unui stat străin [illegible] Germania federală sau Italia, Statele Unite ale Americii, Anglia, Franţa. Protestez împotriva faptului că guvernele acestor state se slujesc de asasini, de vechi şi cunoscuţi fascişti implicaţi în crime şi în omoruri, în propaganda lor de subminare a statului nostru, cu atît mai mult cu cît noi avem cu cele mai multe din aceste state raporturi diplomatice normale.

Cerem desfiinţarea postului de radio „Europa liberă" slujit de criminali, în scopuri criminale.

Noi cerem să se respecte adevărul, să nu se mai vînture minciuni şi calomnii cu privire la ţara noastră.

Drumul nostru este un drum limpede, care merge înainte. Drumul nostru este acela pe care de bună voie şi l-a ales poporul nostru.

Construim socialismul. Ne construim o viaţă nouă. Sîntem dornici şi bucuroşi de pace.

In încheierea adunării tov. Nestor Ignat, vicepreşedinte al Uniunii Ziariştilor, a dat citire unei moţiuni în care se arată între altele:

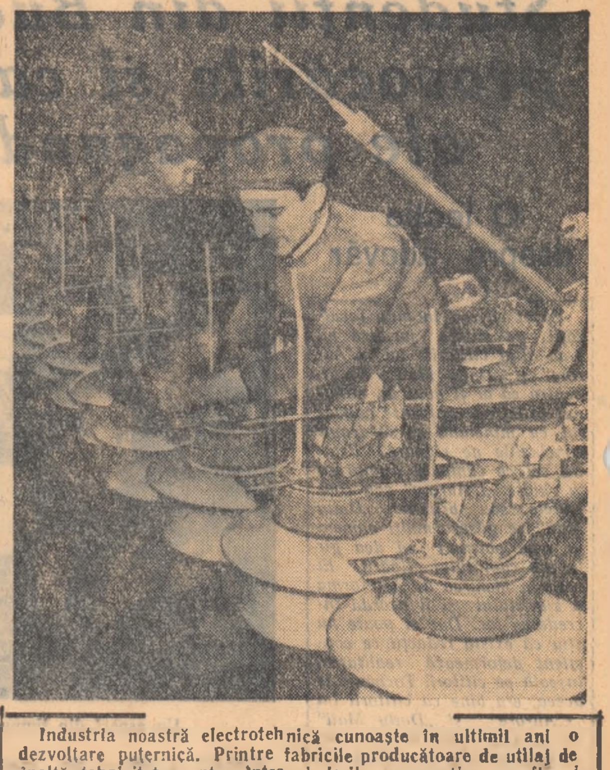
Adunarea ziariştilor din Bucureşti, din 17 noiembrie 1956 îşi exprimă profunda indignare faţă de ştirile false, cu caracter provocator la adresa ţării noastre, răspîndite de reprezentanţii unor ziare şi posturi de radio din Occident.

Organizatorii contrarevoluţiei îndreptată împotriva cuceririlor şi intereselor poporului maghiar, în ura lor împotriva popoarelor iubitoare de pace au deslănţuit o campanie furibundă de minciuni şi calomnii la adresa ţării noastre şi a celorlalte ţări socialiste.

Scopul unor agenţii de presă occidentale ca United-Press, Associated-Press, ziare ca: „Daily Telegraph", „Aurore", „Figaro", al posturilor de radio cum sînt: Vocea Americii, Radio Paris, Roma, Europa Liberă, este clar; inducerea în eroare a opiniei publice, înteţirea războiului rece.

De altfel asemenea acţiuni ostile ţării noastre n-au nimic nou în ele. Ele servesc scopurilor murdare ale aceloraşi cercuri care de ani de zile încearcă zadarnic prin organizarea de diversiuni şi lansarea celor mai josnice calomnii, să submineze orînduirea de stat din ţările socialiste.

Ne adresăm tuturor ziariştilor cinstiţi cerîndu-le ca, prin scris, să demaşte pe organizatorii acestor campanii calomnioase, să facă cunoscut opiniei publice adevăratul scop urmărit de cercurile reacţionare internaţionale, adversare ale păcii şi înţelegerii între popoare. Este de datoria noastră comună să împiedicăm ca profesiunea de ziarist să fie dezonorată de indivizi venali, de scribi fără conştiinţă şi demnitate care se pun în slujba cercurilor agresive, organizatoare de comploturi împotriva păcii şi înţelegerii între popoare.

Industria noastră electrotehnică cunoaşte în ultimii ani o dezvoltare puternică. Printre fabricile producătoare de utilaj de înaltă tehnicitate pentru întreprinderile energetice se afla şi „Electroputere"-Craiova. Fotografia noastră reprezintă un aspect din secţia aparataj a acestei fabrici. Muncitorii Gheorghe Lica şi Nicolae Busuioc lucrează la reglarea unor aparataje electrice. Ei realizează lunar cîte două norme.

Sport Sport Sport

Scurt istoric al Jocurilor olimpice

1. Antichitatea legendară

Puţine zile ne mai despart de clipa în care flacăra olimpică va prinde din nou să lumineze, vestind lumii că lunga aşteptare de patru ani care precede olimpicul eveniment s-a apropiat de sfîrşit. La 2 noiembrie 1956, pe muntele Olimp, cu ajutorul razelor solare s-a aprins pentru a 16-a oară flacăra olimpică.

Nobila idee care a izvorît cu 60 de ani în urmă: „Sport, tu eşti pacea! Tu stabileşti legături fericite între popoare, apropiindu-le în cultul forţei controlate, organizate, stăpînă pe ea însăşi. Prin tine tineretul din lumea întreagă învaţă să se respecte reciproc şi astfel diversitatea calităţilor interne devine izvorul întrecerii generoase şi paşnice" e astăzi mai actuală ca oricînd.

Steagul alb pe care se împletesc cele cinci cercuri nu flutură încă în azur pe cel mai înalt catarg al stadionului Melbourne Cricket Ground şi totuşi gîndurile ne poartă pe aripile lui spre primele întreceri olimpice, a căror imagine ne apare acum estompată după 2731 de ani...

Olimp, 776 î.e.n....

Munţii prăpăstioşi, coloraţi într-un verde albastru, stîncile albe inundate în soare, lăcaşul majestuos al Zeilor; apoi colinele acoperite cu nesfîrşite livezi de măslini tăiate de văi unde la tot pasul ţîşnesc nenumărate izvoare asemenea unor lănci de cristal. Iată un cadru minunat pentru stadionul pe ale căror porticuri se împleteau în ghirlande trandafiri într-o feerie de culori. Pista stadionului ce se întindea în cîmpia olimpică avea o lungime de 600 de picioare (192,97 metri). In prelungirea stadionului se găsea hipodromul. In decorul acestui paradis terestru, cununa de lauri a celui mai bun, a fost conferită lui Diagoras din Rhodos, primul învingător olimpic. Documentele istorice care s-au păstrat ne dau o indicaţie preţioasă asupra caracteristicilor acestor serbări sportive. Intrecerile erau numai pentru bărbaţi. La ele nu puteau lua parte decît grecii liberi, care nu suferiseră nici o condamnare. Participanţii erau obligaţi să se supună în prealabil unui antrenament metodic pe o perioadă de zece luni, ca şi la o lună de cantonament special.

Incepînd din secolul al VI-lea î.e.n., cînd jocurile olimpice capătă o strălucire şi o popularitate extraordinară, durata întrecerilor se fixează la cinci zile. Prima zi era destinată festivităţii de deschidere în care participanţii depuneau jurămîntul că-şi vor disputa şansele în mod cinstit şi cu toată însufleţirea, iar ultima zi era consacrată ceremoniei de închidere în care învingătorii primeau coroane de lauri. In restul zilelor olimpice aveau loc exerciţiile incluse în program: cursa de alergare, aruncarea cu discul, aruncarea cu lancea, lupta corp la corp şi săritura în lungime. Mai apoi, numărul exerciţiilor a crescut prin introducerea aşa numitului pugilat (lupta cu pumnul), a curselor cu carul, a cursei de alergări în echipament militar şi mai tîrziu, odată cu cea de a 73-a ediţie, marathonul (alergarea distanţei de 42,195 km). In timpul jocurilor olimpice era decretat sub formă de lege pentru toate cetăţile armistiţiul sacru, care dura trei luni. Prin amploarea şi regularitatea cu care se disputau — din patru în patru ani — datele întrecerilor din Olimp se identifică cu etapele calendaristice: din anul 776 î.e.n. grecii încep să-şi periodizeze istoria, anul acesta fiind considerat început de eră. Deşi în vechea Eladă mai existau întreceri sportive în cadrul restrîns al unor cetăţi: la Corint, în cinstea zeului Poseidon (jocurile istorice), la Delfi, în onoarea zeului Apolon (jocurile pitice) şi în Argolida (jocurile nemeene), strălucirea acestora nu poate fi comparată cu a acelora din Olimp închinate zeului suprem — Zeus.

Cîştigătorii olimpicelor întreceri, care personificau prin ei de fapt trăsăturile tineretului grec, erau glorificaţi, înscriindu-se numele lor pe zidurile stadionului, în timp ce cetăţile pe care le reprezentau le rezervau o primire triumfală. Statuile cu chipurile învingătorilor erau aşezate la loc de mare cinste.

Invingătorii primeau chiar titlul de pensionari pe viaţă. Poeţii şi cîntăreţii îi proslăveau prin slova şi cîntecele lor. Pindar, de exemplu era poetul odelor învingătorilor în probele de alergare. Apogeul jocurilor olimpice vechi este atins în secolul al V-lea î.e.n. (secolul lui Pericle) epoca cea mai strălucită a culturii şi civilizaţiei elene sclavagiste. Dar două secole mai tîrziu, în plină descompunere a societăţii sclavagiste, interesul pentru jocurile olimpice începe să scadă. Ascuţirea luptei de clasă, adîncirea antagonismului dintre sclavi şi stăpîni, vîltoarea luptelor sociale, atîrnau greu în balanţă şi aceste jocuri puteau deveni un adevărat focar revoluţionar, căci aici se glorificau eroi legendari ca Hercu les şi Anteu, luptători pentru libertate şi dreptate, ţeluri spre care năzuiau tot mai mult popoarele robite. De aceea în anul 394 e.n. împăratul Teodosie Bizantinul a dat un edict prin care s-a hotărît desfiinţarea Jocurilor olimpice. Aşa ia sfîrşit o manifestare, care a dăinuit în vremea antică mai bine de 11 secole, propagînd ideea unei întreceri paşnice şi cinstite.

S. SPIREA

Noutăţi olimpice

● Din Melbourne au sosit şi primele ştiri despre pregătirile sportivilor romîni. Ei urmează în prezent un program metodic de antrenamente reuşind să se aclimatizeze tot mai mult cu condiţiile atmosferice proprii Australiei în aceste zile. In piscina olimpică, echipa reprezentativă de polo pe apă a R.P.R. a întîlnit echipa Italiei, considerată drept una dintre pretendentele la locurile de frunte ale turneului olimpic. Jucătorii noştri au obţinut un rezultat de egalitate: 4-4. O bună pregătire au arătat-o în ultimele zile scrimerele romîne. Participînd la un concurs de verificare alături de scrimerele din S.U.A. şi Australia, reprezentanta noastră Olga Orban a reuşit să se claseze pe primul loc. Ea a lăsat o bună impresie prin tehnica şi tactica avansată pe care a arătat-o.

● Boxerii polonezi care au sosit la Melbourne se bucură de o mare popularitate, fiind consideraţi printre favoriţii turneului olimpic de box, alături de pugiliştii americani, sovietici şi sud africani. După ce a urmărit o şedinţă de antrenament a boxerilor polonezi, redactorul şef al revistei americane de specialitate „Ring" Nat Fleischer, a lăudat pe pugiliştii polonezi care i-au lăsat o impresie deosebită. El a declarat că „boxerii amatori polonezi deţin o clasă mondială, fiind impresonat în special de Drogosz şi Niedzwiedzki.

Fotbal

Ultimele jocuri ale campionatului republican de fotbal categoria A din acest an se desfăşoară astăzi în 3 oraşe din ţară. Este vorba de întîlniri restanţă la capătul cărora amatorii jocului cu balonul rotund vor cunoaşte clasamentul definitiv al acestei populare manifestări sportive.

Cel mai interesant meci are loc la Timişoara, unde C.C.A. virtuală cîştigătoare a campionatului întîlneşte apreciata formaţie a studenţilor timişoreni. La Ploeşti, echipa Energia Flacăra primeşte vizita echipei Dinamo Bucureşti în timp ce la Cluj. Ştiinţa din localitate va juca în compania Progresului din Oradea.

O LECŢIE DESPRE ADEVĂR

(Urmare din pag. I-a)

bit. a cauzei socialismului şi a prieteniei cu Uniunea Sovietică. Descifrez în aplauze înflăcărarea tinereţii şi fermitatea pe care o conferă maturitatea politică. Şi încă ceva: am convingerea că reacţiile spontane ale asistenţei la cuvîntul vorbitorilor exprimau patosul cu care omul liber îşi apără demnitatea.

Ce minunată lecţie despre adevăr au oferit ieri studenţii bucureşteni, cavalerilor minciunii şi provocării! Cu cîtă poftă au rîs tinerii cînd au aflat că ziare occidentale au făcut tapaj pe seama unor „tulburări studenţeşti" la Sibiu. Se ştie doar că din 1945 Institutul Medico-Farmaceutic care funcţiona vremelnic în timpul războiului în acest oraş, a fost transferat la Cluj. Deci, chiar numai din simplul motiv că la Sibiu nu există instituţii universitare, şi ca atare nu există nici studenţi, nu puteau să aibă loc frămîntări studenţeşti. Dar ce contează faptele pentru nişte calomniatori incorigibili, porniţi să abată atenţia de la ceea ce se petrece în Egipt şi Algeria, în Cipru şi Malaya?

Cînd de la masa prezidiului a răsunat întrebarea: „cine doreşte să ia cuvîntul?", din diferite locuri ale sălii s-au ridicat mai mulţi studenţi. Pe rînd, fiecare s-a suit la tribună şi a rostit, potrivit cu modul său de exprimare şi cu temperamentul său, cuvîntul de înfierare a piraţilor occidentali ai slovei tipărite. Pentru toţi era limpede că născocirile despre studenţii romîni au ca scop să deruteze studenţimea din ţările capitaliste şi să o arunce în braţele fascismului iar, pe de altă parte, urmăresc să tulbure munca paşnică din ţara noastră. Dar cei cărora le sînt cunoscute robia şi exploatarea care domneau în uzinele lui Malaxa sau pe moşiile lui Negroponte, discriminările sociale din învăţămîntul burghez, nu pot să piardă memoria, să uite trecutul. Un profesor universitar, om în vîrstă — Traian Dinculescu de la I.M.F. — le aminteа tinerilor studenţi anii trecutului şi le atrăgea atenţia că în spatele autorilor de calomnii se găsesc cei ce visează la restaurarea în Romînia a unor rînduieli de tristă amintire, cei ce nu-şi cruţă nici eforturile, nici dolarii pentru a deveni din nou stăpînii petrolului şi ai grîului romînesc.

Priveam într-una în jur. Şi de fiecare dată regretam că cititorii presei occidentale nu asistă la această întîlnire a studenţilor facultăţilor bucureştene. Ar fi înţeles desigur că cei ce şi-au făcut din minciună o practică, din calomnie un „bussines", nu trebuiesc crezuţi niciodată — dar niciodată — pe cuvînt.

Cît îi priveşte pe studenţii noştri, nu vă faceţi iluzii domnilor ce trageţi sforile în culisele vieţii politice din lumea apuseană. Tineretul nostru universitar învaţă pentru a da viaţă politicii înţeleptului nostru partid.

Iar pentru ca oamenii cinstiţi din occident să nu aibă dubii, tinerii au hotărît să trimită un mesaj colegilor lor din ţările capitaliste. Adevărul îşi va croi drum şi acolo unde mai văd lumina tiparului născocirile diverşilor mincinoşi de la „L'Aurore", „Daily Mail" şi alte oficine ale minciunii.

EDGARD OBERST

Intîlniri studenţeşti

La căminul nr 1 din strada Ştefan Furtună nr 140 a avut loc o adunare organizată în cinstea Săptămînii Internaţionale a Studenţilor. Incă de dimineaţă vestea a străbătut sălile de curs ale Institutului Politehnic din Bucureşti: studenţii de la facultatea de mecanică se vor întîlni în seara aceasta cu tov. acad. prof. Iorgu Iordan.

Secretarul comitetului U.T.M. al facultăţii de mecanică, tovarăşul Grigore Buraga a deschis adunarea dînd cuvîntul invitatului. Din acea clipă freamătul şi şoaptele au încetat.

Prin cuvinte simple, vorbitorul a dezvăluit o lume pe care generaţia noastră nu a trăit-o. Emoţionant, bătrînul academician a evocat vremurile grele ale studenţiei de altă dată.

„Părinţii mei au fost analfabeţi. Dacă sînt ceva astăzi, aceasta se datoreşte unei întîmplări, să-i spunem norocoasă. Exista în familia noastră un învăţător. Prin strădania şi grija lui am fost dat — cu nemăsurate sacrificii materiale din partea părinţilor — la şcoală. Am învăţat cu o îndîrjire şi încăpăţînare de ţăran — şi răzbind cu greu printre favoriţii protejaţi — am obţinut o bursă. Dar aceasta nu era îndeajuns. Ca să studiez trebuia să-mi cîştig mai întîi pîinea. Am intrat aşa cum făceau mulţi studenţi pe vremea aceea ca pedagog la o şcoală. Imi împărţeam timpul între şcoală şi facultate, iar grijile între chirie şi contul de la birt. Aşa era în vremea studenţiei mele..."

In sală liniştea era stăpînă. Tov. Iorgu Iordan vorbi mai departe despre greutăţile pe care le îndurau studenţii, încercările diverselor partide „istorice" de a remorca studenţimea la carul lor politic. Cînd fascismul, naţionalismul şovin, antisemitismul şi-au strecurat antenele în facultăţi şi în conştiinţa cîtorva studenţi, dar mai ales cînd ţara era tîrîtă spre război de bandele legionaro-antonesciene, singurul partid care s-a ridicat împotriva tendinţelor de fascizare a ţării a fost Partidul Comunist Romîn. El a condus lupta forţelor progresiste, a mobilizat în jurul său elementele democratice şi a trezit în conştiinţa maselor populare condamnarea caracterului criminal al războiului împotriva Uniunii Sovietice...

Multe au aflat în seara aceasta studenţii. La sfîrşit vorbitorul i-a îndemnat la muncă şi învăţătură — ca răspuns la grija ce li se poartă de partid şi guvern. Ei au primit îndemnul ca venind nu numai de la un profesor academician ci şi de la un părinte atent, iubitor.

G. P.

* *

Aseară studenţii Facultăţii de ingineri economişti, au pregătit sala cantinei din Piaţa Buzeşti pentru a sărbători ultima zi a Săptămînii Internaţionale a Studenţilor. La capătul unei zile de muncă, ei s-au adunat aici la o adevărată sărbătoare, petrecută într-o atmosferă intimă, prietenească. Adunarea a fost deschisă de studentul Tudor Homoş, secretar adjunct al comitetului U.T.M. din institut. A luat apoi cuvîntul tov. Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M. După ce a trecut în revistă istoricul U.I.S., acţiunile de mare însemnătate ale acestei organizaţii internaţionale studenţeşti, tov. Iliescu a vorbit despre semnificaţia zilei de 17 noiembrie, zi de protest împotriva ocupaţiei hitleriste, subliniind că U.I.S. a luat fiinţă ca o organizaţie internaţională care a unit organizaţiile studenţeşti cu caracter democratic, antifascist. Ea uneşte studenţii democraţi din întreaga lume în lupta pentru un învăţămînt democratic, pentru pace şi prietenie.

Studenţii — a spus în încheiere tov. Iliescu — luptă alături de popoarele iubitoare de pace de pretutindeni împotriva provocatorilor de războaie. Studenţimea noastră, plină de recunoştinţă faţă de iubitul nostru partid, luptă pentru construirea socialismului.

I. M.

Oamenii muncii din Bucureşti condamnă agresiunea colonialistă împotriva Egiptului

Vineri după amiază, la Teatrul C.C.S., muncitori, ingineri, tehnicieni şi funcţionari, reprezentanţi ai tovarăşilor lor de muncă din întreprinderile oraşului, precum şi numeroşi activişti ai sindicatelor, şi-au reafirmat, în cadrul unui miting organizat de Consiliul Sindical Orăşenesc Bucureşti, protestul lor hotărît faţă de agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva harnicului popor egiptean, cerînd retragerea imediată a trupelor invadatoare de pe teritoriul Egiptului.

Mitingul a fost deschis de tov. N. Vlad, preşedintele Consiliului Sindical Orăşenesc-Bucureşti.

A luat apoi cuvîntul tov. I. Hulea, secretarul Consiliului Sindical Orăşenesc-Bucureşti, care a prezentat momentele cele mai importante ale atacului premeditat al Israelului, Angliei şi Franţei.

Subliniind simpatia şi solidaritatea pe care poporul nostru le manifestă din toată inima faţă de poporul egiptean în lupta sa împotriva agresiunii, tov. I. Hulea a spus în încheiere: „In faţa atacului criminal săvîrşit împotriva paşnicului popor egiptean noi, delegaţi ai oamenilor muncii din Capitală, ridicăm protestul nostru şi cerem ca agresorii să părăsească neîntîrziat teritoriul Egiptului, să despăgubească statul egiptean pentru toate pagubele suferite".

Au luat apoi cuvîntul numeroşi participanţi la miting.

„In numele femeilor muncitoare din industria uşoară, a spus Ioana Tuţuleasa, secretar al Comitetului sindical regional al muncitorilor din Industria Uşoară, cerem retragerea imediată a trupelor agresoare de pe teritoriul Egiptului care luptă pentru pace, pentru libertate". Condamnînd din toată inima agresiunea imperialistă împotriva Egiptului, lăcătuşul Gheorghe Stancu, de la întreprinderea „9 Mai", a spus printre altele: „Agresorii şi-au închipuit că prin acţiunea lor banditească vor putea să curme lupta şi voinţa popoarelor arabe iubitoare de pace de a-şi apăra libertatea şi independenţa naţională atît de greu cucerite. S-au înşelat însă amarnic. Poporul egiptean le-a dovedit prin lupta sa eroică că orice încercări sînt zadarnice, că nici o forţă din lume nu-l va putea întoarce din drumul său". In numele muncitoarelor de la Atelierele C.F.R. „Griviţa Roşie", a vorbit Ecaterina Ionescu.

Participanţii la miting au adoptat în unanimitate un mesaj de salut adresat eroicului popor egiptean.

In mesaj se spune printre altele:

Oamenii muncii din oraşul Bucureşti, care luptă alături de întregul popor pentru construirea unei vieţi noi, socialiste, asigură pe oamenii muncii şi întregul popor egiptean de marea lor simpatie şi solidaritate cu lupta eroică pe care o duc pentru apărarea independenţei şi suveranităţii lor naţionale.

Cei de faţă au adoptat totodată textul unei telegrame de protest adresată celei de-a XI-a sesiuni a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

In telegramă se spune:

Agresiunea armată împotriva Egiptului constituie o violare flagrantă şi premeditată a normelor de drept internaţional şi a principiilor nobile ale Cartei O.N.U., o încălcare gravă a independenţei şi suveranităţii Egiptului.

Oamenii muncii din Capitala R.P.R. se solidarizează cu lupta dreaptă şi neînfricată a eroicului popor egiptean şi cer respectarea necondiţionată a hotărîrii sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., retragerea imediată a trupelor agresoare şi restabilirea drepturilor suverane ale Egiptului, în conformitate cu Carta O.N.U.

Din rîndurile participanţilor la miting a fost aleasă o delegaţie pentru a înmîna Legaţiei Egiptului mesajul de solidaritate al oamenilor muncii din Capitală.

★

Delegaţia muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor din întreprinderile Capitalei, a făcut sîmbătă dimineaţă, la ora 10,30 o vizită la Legaţia Republicii Egipt pentru a înmîna textul mesajului de solidaritate adresat poporului egiptean.

Membrii delegaţiei au fost primiţi de dl. Hussein Chawki, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Republicii Egipt la Bucureşti.

Mulţumind delegaţiei, dl. H. Chawki a spus printre altele:

Sentimentele de simpatie şi de solidaritate pe care le exprimaţi pentru lupta eroică a poporului egiptean, pentru cauza sa justă, pentru independenţa şi suveranitatea sa naţională, mă mişcă profund. Adaug cu satisfacţie că guvernul romîn, precum şi întregul popor, a condamnat cu tărie această agresiune ca şi poporul egiptean.

Cauza Egiptului este limpede. Lumea întreagă ne susţine. Opinia publică mondială este adînc indignată şi condamnă pe agresori şi nu va îngădui nici o manevră care ar urmări ca forţele agresive să rămînă încă pe pămîntul egiptean.

Vă mulţumesc încă odată din toată inima, în numele guvernului şi poporului egiptean pentru sprijinul şi solidaritatea dvs. cu poporul egiptean, în aceste momente critice în care popoarele din lumea întreagă trebuie să fie vigilente cu privire la tot ce se întîmplă în Egipt. Cauza justă a Egiptului este cauza lumii libere, iar victoria cauzei sale este victoria libertăţii popoarelor şi victoria menţinerii păcii în lume.

Expoziția „Caricatura în R. D. Germană“

Eugen Taru

Sursa diversității talentelor care se fac remarcate în cadrul expoziției „Caricatura în R.D. Germană“, deschisă recent la noi, poate fi mai lesne înțeleasă dacă ne gîndim că spiritul satiric exprimat în arta plastică are în Germania o lungă și glorioasă tradiție. Încă în plin Ev-mediu, în stranele și firidele catedralelor gotice, maeștrii daltei și ciocanului, învingînd canoanele rigide clericale, au cioplit în piatră pentru eternitate, dovada umorului și bunului lor simț laic.

Mai tîrziu, mari artiști ca Lukas Cranach au luat piepțiș lupta împotriva papalității veroase, militînd de pe pozițiile unor idei mari, apropiate de interesele celor mulți, printr-o grafică satirică incisivă.

Dar transmiterea largă, în mase, a mesajelor artiștilor satirici, n-a fost posibilă decît în secolul XIX, cînd ideile revoluționare și-au găsit vehicolul adecvat: presa. Revistele ilustrate germane Fliegende Blätter, Punch, Kladderadatsch, au reflectat decenii de-a rîndul frămîntările înnoitoare ale secolului trecut.

Artiști caricaturiști ca Reinicke, Oberländer, Hengeler, Schwind, Spitzweg au înviorat paginile presei germane cu umorul lor, caustic sau înțelegător, după înclinația temperamentală a fiecăruia. Biciuirea spiritului vegetativ al micului burghez își găsește în acea vreme o expresie plastică, vie, originală și de un dinamism neîntîlnit încă, în crochiurile lui Wilhelm Busch.

Inceputul secolului nostru, marcat prin creșterea agresivității imperialiste, a cerut o formă plastică de demascare mai dramatică, mai incisivă. Caricaturiștii revistelor de satiră „Der Wahre Jakob“ și „Simplizissmus“, și-au luat această sarcină. In locul marei lupte împotriva militarismului barbar incitator la conflagrații mondiale, împotriva strigătoarelor nedreptăți sociale, șovinismului și clericalismului obscurantist, desenul satiric s-a ridicat pe culmile majore ale artei plastice.

Cine poate uita planșele lui Käthe Kohlwitz, dramatice demascări ale nedreptăților sociale? Ele rămîn adînc gravate, pentru totdeauna, pe retina celui care le-a privit odată.

In perioada republicii de la Weimar, artiștii progresiști ocolesc paginile revistei Simplizissmus, care după primul război mondial deviază spre o politică de dreapta. Noi reviste le solicită colaborarea: Der Eulenspiegel, Der Rote Pfeffer etc. precum și organul central al Partidului Comunist din Germania, Die rote Fahne.

Sălbatica guvernare nazistă sugrumă aceste manifestări ale unor spirite înaintate. Oprimarea și războiul reduc nemilos numărul artiștilor militanți, astfel că din vechea gardă numai puțini sînt prezenți în presa democrată germană.

In expoziția actuală numele vechilor militanți Georg Wilke, Hans Baltzer (laureat al premiului de stat), Beier-Red (artist de frunte pe care avem acum plăcerea să-l avem printre noi), Kurt Poltiniak și Wilmar Riegenring se împletesc cu numele tinerilor Klaus Arndt, Henryk Berg, Peter Dittrich, Harald Kretschmar ș.a.

Mulți ani și multă experiență de viață despart cele două generații! Fire comune leagă însă puternic pe acești maeștri ai satirei germane: dragostea pentru cei mulți, dorința comună de a vedea izbîndind idealurile socialiste, lupta pentru triumful păcii. In aceste zile, năzuințele lor care sînt și ale noastre, apar cu atît mai nobile, iar lupta pentru îndeplinirea acestora cu atît mai înălțătoare.

Pentru rezolvarea plastică a unei tematici legate cu precădere de obiective imediate, caricaturiștii germani fac uz de o bogată fantezie susținută de o diversitate grafică demnă de luat aminte. Comicul e cîntat pe o claviatură largă, cuprinzătoare. De la satira dramatică a maestrului Hanz Baltzer, exprimată cu mijloace plastice majore, continuind creator buna tradiție a desenului satiric german, pînă la jucăușul umor din desenele cu teme interne ale lui Karl Schroder, tratate în pete moderne de culoare — se înscrie o gamă variată de stiluri și curente în care se reliefează, bine conturată, personalitatea distinctă a fiecărui expozant, umorul lui propriu. Mă feresc să intru într-o descriere mai amănunțită a lucrărilor expuse pentru a nu cădea în păcatul acelora care obișnuiesc să trădeze poanta anecdotei înainte de a o asculta cum se cuvine.

Expoziția actuală, trimisă cu ocazia aniversării împlinirii a 7 ani de la proclamarea Republicii Democrate Germane, e o nouă dovadă a identității străduințelor popoarelor noastre. Ea va însemna desigur un nou pas în cimentarea prieteniei noastre.

INFORMAȚII

Expoziția Crucii Roșii a R.P.R. organizată la Viena între 5 și 12 noiembrie s-a bucurat de un frumos succes.

La Comitetul Central al Crucii Roșii a R.P.R. a sosit următoarea telegramă din partea delegatului Comitetului Internațional al Crucii Roșii de la Viena: „Expoziția Crucii Roșii Romîne din palatul Auersberg a fost grațios închisă: numărul vizitatorilor e foarte mare stîrnind un interes deosebit. Expoziția a avut un succes general și a fost foarte lăudată“.

★

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala grupul de oameni de cultură și artă sovietici care au vizitat țara în cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și U.R.S.S. Din grup au făcut parte: V. V. Maksimova, soprană de coloratură, A. S. Tukato și L. I. Voișnis, balerini, soliști ai teatrului de Operă și Balet „S. M. Kirov“ din Leningrad, V. V. Kukinova, secretar de redacție al revistei „Teatr“.

★

Sub auspiciile Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și Consiliului General A.R.L.U.S. sîmbătă seara, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală, tov. Matei Socor, maestru emerit al artei din R.P.R. membru în Consiliul Mondial al Păcii, a vorbit despre „Poziția Uniunii Sovietice față de agresiunea imperialistă împotriva Egiptului“.

Mihail Sadoveanu în vizită la cenaclul lucrătorilor din învățămînt

Membrii cenaclului literar al Clubului Sindicatului lucrătorilor din învățămînt-București, au sărbătorit vineri seara împlinirea a 76 de ani de viață ai scriitorului Mihail Sadoveanu. Cu acest prilej, membrii cenaclului au primit vizita maestrului Mihail Sadoveanu.

Marele nostru scriitor a fost salutat în numele profesorilor și învățătorilor care activează în cadrul cenaclului de prof. Dimitrie Goga.

Membrii cenaclului au rugat pe maestrul Mihail Sadoveanu să consimtă ca în viitor cenaclul profesorilor și învățătorilor din Capitală să poarte numele său.

Primit cu aplauze călduroase de către cei prezenți, a luat apoi cuvîntul maestrul Mihail Sadoveanu care a îndemnat pe membrii cenaclului să nu uite nici un moment că forța oricărei scrieri rezidă în legătura sa cu poporul.

Mulțumindu-le pentru cinstea pe care i-o fac dînd cenaclului numele său maestrul Mihail Sadoveanu a urat celor prezenți succese în munca lor frumoasă de educatori ai tinerei generații și de creație literară.

Manifestări organizate cu prilejul centenarului lui Farkaș Bolyai

In cadrul manifestărilor organizate cu prilejul centenarului lui Farkaș Bolyai în cimitirul reformat din Tg. Mureș a avut loc un miting la mormintele celor doi Bolyai — tatăl și fiul. Cu acest prilej, au luat cuvîntul tov. Bugyi Pal, președintele comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare, Ștefan Valter, secretar al comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare, Teodor Jovmir, directorul Școlii medii nr. 1, care a vorbit în numele filialei din Tg. Mureș a Societății de Matematică și Fizică și Kozma Bela, directorul Școlii medii „Iosif Ranghet“, fostul colegiu unde a predat ca profesor Bolyai Farkaș.

Pe piatra de pe mormîntul lui Bolyai Farkaș a fost așezată cununa cu frunze de dafin din argint a Școlii medii „Iosif Ranghet“. In seara aceleiași zile a avut loc în sala de festivități a Școlii medii „Iosif Ranghet“ o sesiune științifică comemorativă, în cadrul căreia Gergely Jeno, profesor la Universitatea „Bolyai“ din Cluj, a vorbit despre „Bolyai Farkaș, matematician“. Palffy Antal, profesor la Școala medie „Iosif Ranghet“, a prezentat o expunere despre „Bolyai Farkaș pedagog“, iar Kozma Bela, directorul școlii, despre „Bolyai Farkaș literat“.

(Agerpres)

Pe urmele materialelor nepublicate

Urmările unor „măsuri“

Cu cîtva timp în urmă un corespondent a scris ziarului nostru despre slaba activitate a căminului cultural din Dobrocina, raionul Dej. „Manifestări cultural-artistice nu se țin în satul nostru — scria printre altele corespondentul — aparatul de radio este stricat, audiții muzicale nu au loc etc.“

Semnalul critic al corespondentului a fost adus la cunoștința Sfatului popular regional Cluj, pentru cercetarea situației descrise și luarea de măsuri corespunzătoare.

Prin adresa nr. 47.312 din 28 septembrie 1956, comitetul executiv al sfatului popular regional ne informează că s-au luat următoarele măsuri:

— A fost înlocuit directorul căminului cultural din satul Dobrocina.

— A fost reparat aparatul de radio și, totodată, s-au procurat bateriile necesare.

S-ar părea, din cele relatate în urma măsurilor luate, că lucrurile s-au îndreptat. In realitate s-a produs o singură schimbare: directorul căminului cultural a fost înlocuit. In prezent nu mai este director tovarășul Ion Secăturea, ci tov. Ilie Boneas. Deși au trecut cîteva luni de la înlocuirea directorului, la căminul cultural nu se duce nici o activitate. Aparatul de radio este din nou stricat. Precum se vede persistă aceleași lipsuri.

Sistemul de muncă al comitetului executiv al Sfatului popular regional Cluj în rezolvarea acestei sezisări este formal. Tovarășii de la Comitetul executiv nu trebuiau să se mulțumească doar cu schimbarea directorului. Ci era de datoria lor să urmărească îndeaproape felul în care noul director dădea viață sarcinilor încredințate, asigurînd îmbunătățirea activității culturale în satul Dobrocina. Dacă n-a făcut lucrul acesta la vreme, este de datoria sa s-o facă acum.

Primul concert al cvartetului Komitas

In sala Dalles a avut loc sîmbătă seara primul concert al Cvartetului Komitas format din Avet Gabrielian, Serghei Aslamazian, artiști ai poporului din R.S.S. Armeană, Rafael Davidian, artist emerit al R.S.S. Armene și Henrik Talalian.

Cu prilejul turneului întreprins în țara noastră, solii muzicii din R.S.S. Armeană au excelat, sîmbătă seara, în lucrările interpretate: Cvartet nr. 4 in do minor op. 18 de Beethoven, Cvartetul în re minor — temă cu 5 variațiuni — de Eduard Mirzoian și Cvartetul nr. 2 în fa major op. 22 de Ceaikovski, dînd dovada unei deosebite măiestrii artistice.

Lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U.

★ ★ ★

Interesele O.N.U., interesele păcii, cer reprezentarea Chinei Populare în Organizația Națiunilor Unite

NEW YORK 17 (Agerpres). — Corespondentul special Agerpres transmite:

In ședința plenară din dimineața zilei de 16 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. au continuat discuțiile cu privire la includerea pe ordinea de zi a celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale a problemei reprezentării Republicii Populare Chineze la O.N.U.

Primul a luat cuvîntul Imre Horvath, șeful delegației Republicii Populare Ungare, care a declarat că delegația sa sprijină propunerea Indiei ca problema reprezentării Republicii Populare Chineze la O.N.U. să fie discutată în cadrul actualei sesiuni a Adunării Generale.

Au luat apoi cuvîntul reprezentanții Franței și Columbiei, care au susținut că „acum nu este timpul“ de a discuta problema Chinei.

Reprezentanții Sudanului și Siriei au demascat această manevră.

După o scurtă cuvîntare a președintelui Adunării Generale, Van Waithayakon, care a încercat să justifice faptul că favorizează adoptarea rezoluției ilegale a Comitetului General, a luat cuvîntul șeful delegației Indiei, Krishna Menon.

Menon a analizat în mod amănunțit „argumentele“ adversarilor examinării problemei reprezentării Chinei la O.N.U. El a arătat întreaga netemeinicie a afirmațiilor acelora care declară ca n-ar fi „sosit încă timpul“ pentru examinarea acestei probleme importante care preocupa cele mai largi cercuri ale opiniei publice din toate țările.

K. Menon a subliniat că discuțiile care se desfășoară în Adunarea Generală în jurul propunerii Indiei au arătat cît de importantă este problema reprezentării Chinei la O.N.U.

Nu pot fi ignorate aspirațiile poporului chinez, a continuat reprezentantul Indiei, care sprijina in mod ferm guvernul său indiferent de faptul dacă acesta este sau nu pe placul cuiva. Acum este mai important decît oricînd să se examineze mai întîi problema reprezentării Chinei deoarece fără adevărații reprezentanți ai acestei țări nu pot fi examinate problemele actuale serioase care stau în prezent în fața întregii lumi și în fața O.N.U. Fara Republica Populară Chineză nu se poate asigura stabilitatea în lume, in special în Extremul Orient.

Nu sînt profet, a spus Menon, dar sînt încredințat că cei care ignorează acum cu atîta încăpățînare faptele absolut evidente vor fi în curînd nevoiți să renunțe la o asemenea poziție nerealistă.

Cuvîntarea delegatului Indiei a fost subliniată de aplauze.

Reprezentantul statului Peru, Belaunde, și ciancaișistul au încercat să diminueze însemnătatea cuvîntării lui Menon și s-au dedat la atacuri calomnioase împotriva Republicii Populare Chineze.

Apoi a fost pusă la vot rezoluția americană care respinge propunerea Indiei cu privire la examinarea problemei reprezentării Chinei la O.N.U. la actuala sesiune a Adunării Generale.

Impotriva acestei rezoluții au votat 24 de delegații — U.R.S.S., India, Cehoslovacia, Indonezia, Polonia, Birmania, Nepal, Bulgaria, Albania, Iugoslavia, Egipt, Siria, Romînia, Ungaria, R.S.S. Ucraineană, R.S.S Bielorusă, Afganistan, Ceylon, Sudan, Yemen, Norvegia, Suedia, Finlanda, Danemarca. Opt delegații — Tunisia, Libia, Laos, Iordania, Arabia Saudită, Cambodgia, Portugalia, Israel — s-au abținut de la vot. Rezoluția americană a fost impusă Adunării Generale cu 47 de voturi, mai ales prin voturile delegațiilor puterilor coloniale și țărilor Americii Latine.

Inceperea discuției politice generale

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința plenară a Adunării Generale a O.N.U. din după amiaza de 16 noiembrie a început discuția politică generală în cadrul căreia delegațiile își expun pozițiile guvernelor lor în legătură cu problemele pe care le consideră mai importante.

In ședința din 16 noiembrie au rostit cuvîntări reprezentanții Braziliei, Irakului, S.U.A., Ecuadorului, Portugaliei și Republicii Dominicane.

Delegatul Braziliei De Freitas Valle a cerut membrilor O.N.U. „să dea dovadă de înțelepciune și răbdare“, pentru a „evita pericolul agravării“ situației internaționale care s-a complicat. Dar delegatul Braziliei nu a putut propune nimic constructiv. Cerînd să se țină seama de interesele beneficiarilor Canalului de Suez, el a încercat să justifice agresiunea Angliei, Franței și Israelului în Egipt prin referiri la „știrbirea intereselor“ acestor puteri de către Egipt.

Reprezentantul Irakului a condamnat agresiunea Franței, Angliei și Israelului împotriva Egiptului. Intreaga lume, a spus Djemali, a fost cutremurată de invazia premeditată a trupelor israeliene în Egipt și de atacul anglo-francez în regiunea Canalului de Suez.

Totuși Djemali a denaturat politica de pace a Uniunii Sovietice și a justificat de fapt acțiunile agresorilor pretinzînd că ei chipurile au căutat să împiedice „penetrația comunistă“.

Delegatul S.U.A., Herbert Hoover junior, în prezent secretar de stat ad-interim a subliniat că Adunarea Generală s-a întrunit într-un moment cînd „lumea este presată de numeroase probleme“ și că unele din aceste probleme sînt extrem de serioase. Două din problemele cele mai importante, el a citat evenimentele din Orientul Apropiat și din Ungaria, dar a pus îndeosebi accentul asupra așa-numitei probleme a „situației din Ungaria“. El și-a exprimat nemulțumirea că încercările de amestec în treburile Ungariei prin intermediul O.N.U. nu au dat rezultatele pe care le scontau în mod evident S. U. A. De aceea a spus el, Adunarea trebuie să ia măsuri urgente în această problemă.

Hoover a cerut ca „problema ungară“ să fie examinată cu prioritate în speranța că exagerind în mod artificial această „problemă“ va reuși să abată atenția Adunării și opiniei publice mondiale de la acțiunile agresive ale Israelului, Angliei și Franței în Egipt.

Trecînd la situația din Orientul Apropiat, Hoover a salutat declarațiile Angliei, Franței și Israelului că sînt „gata să colaboreze“ la înfăptuirea hotărîrilor Organizației Națiunilor Unite. Hoover și-a exprimat neliniștea în legătură cu știrile despre posibilitatea apariției voluntarilor în Orientul Apropiat. Datoria tuturor țărilor inclusiv a participanților la conflict a spus el, constă în a se abține de a introduce în regiunea recentelor operațiuni militare a oricăror forțe în afară de forțele speciale ale O.N.U. Dar Hoover n-a exprimat punctul de vedere al S.U.A. față de cererea cu privire la retragerea neîntîrziată a forțelor armate ale agresorilor de pe teritoriul Egiptului.

Hoover a salutat constituirea agenției internaționale pentru energia atomică, calificînd-o ca un mare pas înainte.

Referindu-se la problema dezarmării, Hoover a declarat:

„Problema preîntîmpinării războiului atomic preocupă toate țările, pe fiecare om. Cu toate acestea, producția de arme nucleare continuă și primejdia îngrozitoare a războiului atomic continuă să amenințe omenirea... Trebuie să încercăm să obținem succes în această problemă pe toate liniile. Statele Unite intenționează să folosească orice posibilitate pentru realizarea unui adevărat acord. Nu trebuie însă să ne lăsăm înșelați de promisiuni ademenitoare în loc de propuneri sincere“.

Hoover a încercat să arunce vina pentru impasul creat în problema dezarmării asupra Uniunii Sovietice, acuzînd-o fără temei de nedorința de a accepta „un sistem efectiv de inspecție și control“. Astfel, delegatul S.U.A. a arătat că Statele Unite continuă să se mențină pe poziția lor anterioară care împiedică orice progres pe calea dezarmării.

In încheiere Hoover a declarat: „Trăim vremuri grele. Aceasta cere ca toate țările să dea dovadă de maximum de rezervă și chibzuință. Aceasta impune un nou mod creator de a aborda vechile probleme în vederea realizării unei păci echitabile și îndelungate.

Țelul nostru trebuie să fie o lume în care țările și popoarele să poată exista alături independent de sistemele lor politice, economice și sociale interne, fără teamă și cu speranța reală că aspirațiile lor se vor înfăptui. Organizația Națiunilor Unite poate constitui un instrument de nepretuit pentru realizarea acestui țel“.

Nu se poate să nu se remarce că această declarație a delegatului american, care recunoaște necesitatea coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite, nu concordă nici cu numeroase teze expuse în cuvîntarea sa, nici cu poziția adoptată de Statele Unite în multe probleme importante.

Delegații Portugaliei și Republicii Dominicane s-au situat pe poziții asemănătoare cu ale S.U.A.

La sfîrșitul ședinței președintele Adunării a declarat că la cererea „unor delegații“ discuția generală va fi întreruptă, iar la ședința plenară din 19 noiembrie va fi examinată problema care a figurat pe ordinea de zi a celei de a 2-a sesiuni speciale a Adunării Generale a O.N.U., adică așa numita problemă a „situației din Ungaria“.

Discuția generală va continua la 20 noiembrie.

Trupele străine trebuie să părăsească teritoriul Egiptului

— Declarația premierului Nehru —

DELHI 17 (Agerpres).—După cum relatează Biroul indian de informații, la 16 noiembrie primul ministru al Indiei, Nehru, a făcut în Adunarea populară a parlamentului o declarație cu privire la politica externă a guvernului indian.

La începutul declarației sale, Nehru s-a ocupat de evenimentele care au precedat atacul armat al Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului. El a arătat că India a urmărit cu deosebită neliniște politica Angliei și Franței după naționalizarea companiei Canalului de Suez, sperînd însă că vor fi folosite metode pașnice pentru rezolvarea conflictului.

Inceperea operațiilor militare ale Angliei și Franței împotriva Egiptului, a continuat Nehru, și îndeosebi bombardarea unei părți a orașului Cairo și altor regiuni din Egipt, a constituit o grea lovitură nu numai pentru poporul Indiei, ci și pentru un mare număr de oameni din celelalte țări, inclusiv Anglia. Aceasta este o agresiune evidentă a două state puternice împotriva unei țări mai slabe pentru a impune voința lor, mergînd pînă la schimbarea guvernului acestei țări.

După ce a subliniat o oarecare îmbunătățire a situației în legătură cu încetarea focului în Egipt, Nehru a spus că există numeroase tendințe care, dacă nu vor fi reținute, pot să ducă la înrăutățirea rapidă a situației și la revenirea la război. Dacă, din nefericire, operațiile militare vor începe din nou, a spus Nehru, este posibil ca ele să se extindă pe un teritoriu mult mai mare și să ducă la război pe scară largă.

Subliniind numărul mare de victime în rîndurile populației pașnice egiptene, Nehru a declarat că India va trimite cu un avion special în Egipt o mare cantitate de medicamente.

Nehru a aprobat comportarea Egiptului după naționalizarea Canalului de Suez. El a declarat că nu cunoaște consultările prealabile dintre agresori dar este clar că planurile lor sînt legate între ele, atacul anglo-francez a ajutat agresiunea Israelului și vice-versa. Numai marea indignare a popoarelor nu numai din Asia și din Africa, dar și din Europa și America și acțiunile întreprinse de O.N.U. au frînat întrucîtva această agresiune.

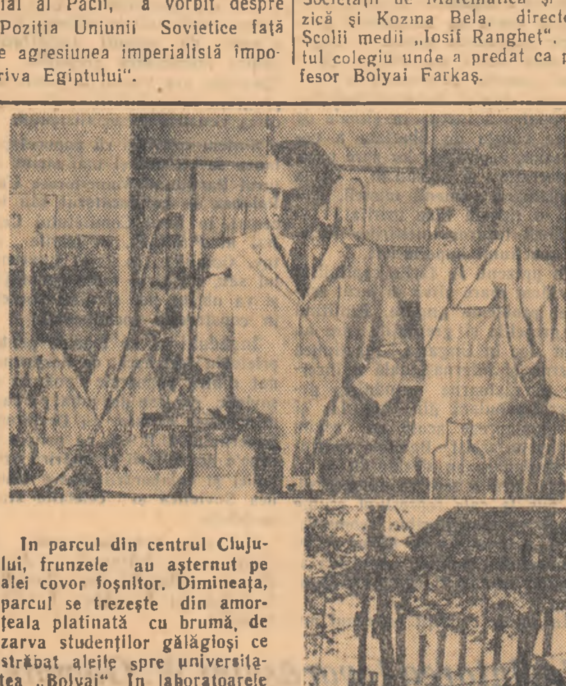
Referindu-se apoi la evenimentele din Ungaria, Nehru a caracterizat poziția Indiei față de rezoluția O.N.U. cu privire la Ungaria declarînd: cele mai mari obiecțiuni provoacă acea parte a rezoluției în care se cere ca alegerile din Ungaria să fie desfășurate sub supravegherea O.N.U. Noi am obiectat în mod hotărît împotriva acestui fapt pentru că am socotit că aceasta contravine Cartei O.N.U. și va pune Ungaria în situația unui stat lipsit de suveranitate. Orice acord prevăzînd un asemenea amestec, cu alegeri sub supraveghere străină, ni se pare că va crea un precedent prost care poate fi folosit în viitor pentru amestecul în treburile interne ale altor țări.

Aceste cuvinte ale primului ministru s-au bucurat de aprobarea întregii săli.

Nehru a subliniat că, după părerea Indiei, rezoluția O.N.U. nu va fi deloc utilă Ungariei.

El a spus că India ia măsuri urgente în vederea ajutorării Ungariei.

O importantă realizare a unor oameni de știință din Cluj

In parcul din centrul Clujului, frunzele au așternut pe alei covor foșnitor. Dimineața, parcul se trezește din amorțeala platinată cu brumă, de zarva studenților gălăgioși ce străbat aleile spre universitatea „Bolyai“. In laboratoarele acestui institut de știință — ce stă ca un simbol al prieteniei tinerilor romîni și maghiari și al libertăților de care se bucură minoritățile naționale din țara noastră — lucrează o serie de cercetători și profesori — romîni și maghiari. Ca răspuns la grija pe care statul o poartă oamenilor de știință, un colectiv de profesori și cercetători a realizat sinteza cloromicetinei — rodul unor cercetări îndelungate.

Cu insistența și inoportunitatea profesională, am intrat în laboratorul universității și am surprins pe trei din membrii colectivului la masa experiențelor, printre eprubetele, dispozitivele și caietele de observații. Resemnat, tov. Anton Balogh, profesorul titular al catedrei de chimie, a întrerupt cercetările și ne-a împărtășit taina importantei realizări.

„De la început trebuie să vă spun că nu este vorba de vreo descoperire „inedită“ așa cum pe semne sînteți tentați să o numiți. Meritul cloromicetinei romînești este că sinteza ei — mult mai simplă și mai economică — a fost terminată pentru prima oară în Europa, aici în laboratorul universității „Bolyai“. Lucrul acesta a început de mult, din 1949, după ce s-a format filiala Institutului de cercetări chimico-farmaceutice și s-a trecut în plan și realizarea acestei sinteze.

Primele cercetări — cu toate că au dat rezultatul dorit: cloromicetina — au fost pe rînd abandonate. Sintezele nu se pretau pentru trecerea în producție pe scară industrială a medicamentului, ci aveau doar importanță de laborator, din cauza materiilor prime greu accesibile. De aceea, eforturile s-au îndreptat spre găsirea unor metode mult mai simple, pentru adaptarea lor la procesul industrial. Vreme de cinci ani colectivul a muncit, a încercat, a perseverat. Cele cinci grame de cloromicetină obținute încă din 1950 — primele în Europa — constituiau un imbold dar și o chestiune de onoare pentru colectivul de profesori și cercetători. Cu cîteva luni mai tîrziu a apărut o sinteză a cloromicetinei realizată pe o cale diferită, obținută de către un colectiv condus de acad. prof. C. D. Nenițescu“.

Munca cercetătorilor de la „Bolyai“ nu scădea în intensitate. S-au elaborat pe rînd patru metode noi de obținere a cloromicetinei, fiecare mai bună decît cea anterioară. In sfîrșit, ultima, a mulțumit pe cercetători: era foarte simplă și economică; se putea industrializa cu minimum de condiții, cerea un utilaj simplu, iar medicamentul nu-și pierdea din valoarea lui inițială.

Iată deci o realizare cu care colectivul oamenilor de știință de la Cluj se poate mîndri. Cu modestia proprie adevăraților creatori, ei aruncă „vina“ unul pe altul. Astfel, profesorul Anton Balogh declară că „partea leului“ în greutățile cercetărilor a căzut pe umerii tînărului cercetător Alex. Kovendi. Acesta afirmă dimpotrivă, că profesorul care a condus colectivul, a organizat cercetările aducînd principalul aport. De asemenea, nimeni nu s-ar fi putut lipsi de contribuția tovarășei Crăciunescu. Pînă la urmă s-a căzut de acord că întregul colectiv de cercetători — romîni și maghiari — a avut un merit egal la elaborarea „celei mai economice sinteze de obținere a cloromicetinei“.

Importante sînt două lucruri: 1) că pe lîngă antibioticele moderne ce se fabrică acum la noi în țară se va putea produce și cloromicetina, un antibiotic puternic, indicat împotriva bolilor ca tifos exantematic, tuse convulsivă, febră tifoidă și altele; și 2) că un grup de profesori și cercetători maghiari și romîni și-au pus laolaltă priceperea, eforturile și cunoștințele — pentru a realiza un lucru folositor întregului popor.

G. PIETRARU

Pacea în Orientul Mijlociu poate și trebuie să fie salvată!

Deunăzi, ziarul reacționar francez „L'Aurore“, referindu-se la recentele mesaje trimise de N. A. Bulganin conducătorilor guvernelor Angliei, Franței și Israelului, era nevoit să constate că ele pot servi „drept element destul de prețios pentru destindere“. Această apreciere — amară pentru cei ce îi proslăvesc pe agresori — constituie un adevăr unanim recunoscut: Uniunea Sovietică luptă — nu în vorbe, ci în fapte — pentru slăbirea încordării internaționale.

Agresiunea Angliei, Franței și Israelului în Egipt a creat în Orientul Apropiat o situație încordată, care primejduiește pacea lumii. Unde au țintit agresorii se știe: Anglia și Franța ța fotosind drept unealtă Israelul au dezlănțuit agresiunea cu scopul de a ocupa Canalul de Suez și de a reinstaura privilegiile dominației colonialiste în Egipt și în celelalte țări arabe. In ciuda celor afirmate că s-ar fi procedat cu mănuși (Eden: „cu precauție“) pentru a se evita pierderile omenești, faptele arată că trupele cotropitoare au acționat în mod barbar. Numai la Port-Said și-au găsit moartea ori au fost răniți 15.000 de egipteni. Aspectul orașului l-a descris, între alții, și fotoreporterul suedez Anderson care a mărturisit că reprezintă cea mai groaznică priveliște din cîte a văzut fotografiind aspecte de război. Ceea ce s-a întîmplat la Port-Said — a spus Anderson — „constituie o rușine pentru Anglia. Aceasta este o pată neagră, ce nu va putea fi spălată niciodată“.

Mari pagube i-au fost pricinuite și Canalului de Suez, instalațiilor sale. Prin scufundarea unor vase, navigația este împiedicată pentru multă vreme de aci înainte. Trebuie să se recunoască că nu numai victimei agresiunii, i s-a adus mult rău, dar atacul armat asupra Egiptului s-a întors și împotriva agresorilor. Blocarea canalului n-a făcut decît să ducă la o ascuțire a crizei de petrol din Franța și Anglia, la dificultăți economice în apus prin întreruperea circuitului prin Suez. Comerțul Angliei și Franței este lovit apoi prin boicotarea mărfurilor acestora de către o serie de țări arabe. Un alt aspect însemnat al problemei e acela privind știrbirea prestigiului politic pe plan internațional al țărilor agresoare.

Așa cum subliniază Declarația guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale Anglia, Franța ca și celelalte puteri participante la pactul N.A.T.O. au avut de suferit o slăbire a potențialului lor economic, politic și militar.

Deslănțuirea războiului barbar în Egipt a stîrnit împotriva autorilor lui — o ură nemai întîlnită în întreaga lume și în primul rînd în țările Asiei și Africii. Pretutindeni au avut loc mitinguri și demonstrații de protest împotriva mîrșavei agresiuni, în sprijinul cauzei drepte a poporului egiptean.

Cu toate că focul a încetat în Egipt, situația e departe de a fi normală. Trupele agresoare continuă să se afle în Egipt în ciuda hotărîrilor O.N.U. La Paris și Londra se fac planuri năstrușnice care poartă în ele germenele unor noi încordări: Franța și Anglia văd în prezența trupelor O.N.U. la Suez mijlocul de instaurare a așa-zisei „administrații internaționale a canalului“. La rîndul său Israelul — încurajat de Anglia, Franța și S.U.A. — revendică teritorii care aparțin Egiptului.

Intr-un discurs ținut la 16 noiembrie a.c., referindu-se la evenimentele din Orientul Apropiat, Nehru a spus că există numeroase tendințe, care dacă nu vor fi reținute pot să ducă la înrăutățirea rapidă a situației și la revenirea la război. Dacă, din nefericire, operațiunile militare vor începe din nou, a spus Nehru, este posibil ca ele să se extindă pe un teritoriu mult mai mare și să ducă la un război pe scară largă.

In asemenea împrejurări, care pot implica primejdii grave pentru pacea lumii, Uniunea Sovietică indică prin mesajele lui N. A. Bulganin soluțiile cele mai nimerite pentru restabilirea păcii în Orientul Apropiat. Punctul de vedere al Uniunii Sovietice în rezolvarea justă a problemei în litigiu coincide cu părerea popoarelor Asiei și Africei, cu părerea tuturor popoarelor iubitoare de pace care cer retragerea imediată a trupelor agresoare din Egipt. In mesajul adresat de N. A. Bulganin lui A. Eden se spune: „Guvernul sovietic consideră că pentru restabilirea păcii și liniștei în Orientul apropiat și pentru lichidarea consecințelor agresiunii împotriva Egiptului este necesar în primul rînd ca guvernele Angliei, Franței și Israelului să retragă imediat de pe teritoriul Egiptului toate trupele invadatoare, așa cum cere guvernul Egiptului și cum prevede hotărîrea sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U.“.

Alte puncte de vedere ale Uniunii Sovietice formulate în recentele mesaje ale lui N. A. Bulganin se referă la găsirea, prin eforturi comune, a unei rezolvări care să excludă pe viitor posibilitățile unor noi provocări ale Israelului, care să asigure despăgubirea Egiptului pentru pagubele materiale pricinuite și restituirea de către Israel a bunurilor jefuite de pe teritoriul egiptean.

Ca apărătoare hotărîtă a principiului respectării libertății și suveranității popoarelor, Uniunea Sovietică atrage atenția că forțele armate ale O.N.U. trebuie să staționeze de o parte și de alta a liniei de demarcație între Israel și Egipt și nicidecum în zona Canalului de Suez.

Nu încape îndoială că acest program de acțiuni în favoarea păcii și securității în Orientul Mijlociu corespunde aspirațiilor întregii lumi. De aceea, mesajele lui N. A. Bulganin adresate conducătorilor guvernelor Angliei, Franței și Israelului au fost salutate cu căldură de opinia publică mondială.

Iubitorii de pace din țara noastră, care salută cu încredere inițiativele de pace ale Uniunii Sovietice, consideră aceste mesaje ca pe niște documente de mare însemnătate internațională.

Tineretul muncitor din R.P.R. a condamnat cu tărie agresiunea Angliei, Franței și Israelului, care a făcut să curgă sîngele pașnicului popor egiptean, primejduind pacea lumii. El aderă din inimă la moțiunea Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. care spune:

„Cerem Organizației Națiunilor Unite ca, acționînd cu toată energia, să ia măsuri urgente pentru ca statele agresoare să-și retragă imediat trupele cotropitoare de pe teritoriul egiptean. Pacea în Orientul Mijlociu poate și trebuie să fie salvată!“

D. MIHAIL

DECLARAŢIA GUVERNULUI SOVIETIC cu privire la problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale

(Urmare din pag. 1-a)

este ridicarea nivelului de trai al poporului său, dezvoltarea forţelor de producţie ale societăţii, eliberate de cătuşele relaţiilor de producţie capitaliste. Acest lucru poate fi asigurat nu în condiţiile războiului ci în condiţiile dezvoltării paşnice care permit folosirea posibilităţilor inepuizabile ale avîntului economiei, culturii şi ştiinţei socialiste.

In Uniunea Sovietică nu există grupuri şi clase sociale care să se îmbogăţească de pe urma războiului şi a conjuncturii de război şi care să fie interesate în cursa înarmărilor, cotropirea de teritorii străine şi declanşarea de războaie agresive.

Este bine cunoscut faptul că dintr-o ţară agrară înapoiată Rusia s-a transformat într-o scurtă perioadă istorică într-un puternic stat industrial, care dispune de toate condiţiile şi resursele pentru un avînt rapid, continuu al economiei sale, pentru ridicarea bunăstării materiale şi a nivelului cultural al poporului sovietic. Ritmul fără precedent al dezvoltării economiei Uniunii Sovietice este dovedit de faptul că în ultimii 25 de ani volumul producţiei industriale a U.R.S.S. a sporit de peste 20 de ori, în timp ce volumul producţiei industriale a tuturor ţărilor capitaliste a sporit în aceeaşi perioadă cu mai puţin de două ori.

Uniunea Sovietică dispune de un teritoriu uriaş de rezerve imense de cărbuni, petrol, minereu de fier, metale neferoase, de rezerve inepuizabile de resurse energetice, inclusiv cele mai moderne metode de producţie a energiei electrice cu folosirea materiei prime atomice. Economia planificată a Uniunii Sovietice asigură desfacerea normală a mărfurilor produse şi de aceea în faţa U.R.S.S. nu se pune problema cuceririi de pieţe pentru desfacerea mărfurilor sale. Ea îşi întemeiază relaţiile economice cu celelalte state pe baza egalităţii în drepturi şi a avantajului reciproc, ceea ce asigură posibilităţi unui schimb normal de mărfuri în interesul avîntului continuu al economiei naţionale.

Păşind pe calea socialistă şi obţinînd succese fără precedent în dezvoltarea economiei naţionale şi a culturii sale, popoarele Uniunii Sovietice s-au putut convinge din propria lor experienţă că sistemul socialist reprezintă sistemul cel mai progresist şi asigură posibilitatea unei astfel de dezvoltări a economiei naţionale în U.R.S.S. cît şi în celelalte state socialiste care va asigura în mod inevitabil victoria socialismului în întrecerea economică paşnică cu capitalismul. Poporul sovietic este ocupat cu îndeplinirea sarcinii de a ajunge din urmă şi a depăşi cele mai dezvoltate ţări capitaliste din punct de vedere al nivelului producţiei industriale pe cap de locuitor. Oamenii sovietici sînt convinşi că bizuindu-se pe o tehnică puternică, pe marea superioritate a sistemului economic socialist, ei vor realiza într-o perioadă istorică scurtă acea dezvoltare multilaterală a forţelor materiale şi spirituale ale omului şi acea armonie a vieţii sociale pe care o va aduce construirea comunismului.

Guvernul sovietic este ferm convins că interesele poporului sovietic în ce priveşte menţinerea şi întărirea păcii coincid întrutotul cu interesele tuturor celorlalte popoare atît din apus cît şi din răsărit. Ele nu au nevoie de bombe atomice, tancuri şi tunuri, ele au nevoie de îmbrăcăminte, alimente, locuinţe, şcoli pentru copii, un viitor liniştit şi asigurat. Popoarele din ţările slab dezvoltate vor să pună capăt înapoierii seculare, sărăciei, moştenirii grele a asupririi coloniale.

Evenimentele din ultimul timp care au avut loc în Orientul Apropiat au arătat în mod evident cît de mari sînt forţele interesate în menţinerea păcii şi care sînt gata să pună frîu cu toată hotărîrea agresorilor. Totodată aceste evenimente au dovedit că cercurile agresive ale anumitor puteri sînt gata ca, în numele intereselor lor înguste, să arunce lumea în vîltoarea unui nou război mondial, punînd popoarele în faţa primejdiei unor noi conflicte militare de natură să creeze consecinţe grele pentru omenire.

Iată de ce în acest moment de mare răspundere Uniunea Sovietică îşi ridică din nou glasul pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, pentru interzicerea experienţelor cu aceste arme.

In scopul realizării practice şi cît mai rapide a acestor cereri, în înfăptuirea cărora sînt vital interesate toate popoarele, guvernul sovietic propune:

1. Să se reducă în decurs de 2 ani forţele armate ale Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii şi Chinei la 1—1,5 milioane oameni pentru fiecare din aceste state, forţele armate ale Angliei şi Franţei la 650.000 oameni, pentru fiecare stat în parte şi la 150—200.000 pentru fiecare din celelalte state.

Ca prim pas spre aceasta să se reducă în decursul primului an forţele armate ale U.R.S.S., S.U.A. şi Chinei la 2,5 milioane de oameni şi forţele armate ale Angliei şi Franţei la 750.000 de oameni pentru fiecare din aceste state.

In mod corespunzător ţările menţionate trebuie să-şi reducă armamentul.

2. Să se înfăptuiască în decursul termenului mai sus arătat interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen odată cu încetarea producţiei armei nucleare, interzicerea folosirii ei, distrugerea totală a stocurilor acestei arme şi scoaterea ei din armamentul statelor.

Ca prim pas să se înceteze imediat experienţele cu armele atomică şi cu hidrogen.

3. Să se reducă în decursul anului 1957 cu o treime forţele armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei şi Franţei staţionate pe teritoriul Germaniei, instituindu-se controlul corespunzător asupra acestei reduceri.

4. Să se înfăptuiască în decursul anului 1957 reducerea considerabilă a forţelor armate ale S.U.A., Angliei şi Franţei, staţionate pe teritoriul ţărilor participante la NATO, şi a forţelor armate ale U.R.S.S., care staţionează pe teritoriul ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia.

5. Să se lichideze în decurs de doi ani bazele militare străine, bazele maritime militare şi aeriene militare de pe teritoriul altor state.

6. Să se reducă cheltuielile militare ale statelor în decurs de doi ani corespunzător cu reducerea forţelor armate, armamentelor, cu interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen şi cu lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state.

7. Pentru supravegherea îndeplinirii de către state a obligaţiilor asumate în ce priveşte dezarmarea, să se stabilească un control internaţional sever şi eficace, care să dispună de toate drepturile şi funcţiile necesare acestor scopuri.

In scopul preîntîmpinării unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altui stat, pe teritoriile statelor să se instituie, pe bază de reciprocitate în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzile principale, aerodromuri, posturi de control care să urmărească să nu aibă loc o concentrare primejdioasă de forţe armate şi armament.

Guvernul sovietic şi-a exprimat deja în repetate rînduri poziţia faţă de propunerea privind aşa-numitul plan de luare de fotografii din avion şi a declarat că această propunere nu rezolvă nici problema controlului dezarmării, nici a preîntîmpinării agresiunii.

Ţinînd însă seama de faptul că propunerea privind luarea de fotografii din avion se formulează ca condiţie pentru încheierea unui acord în problemele dezarmării, ceea ce creează obstacole serioase în calea realizării unui asemenea acord, guvernul sovietic este gata ca în vederea contribuirii la realizarea cît mai grabnică a unui acord să examineze problema luării fotografiilor din avion în regiunea de staţionare în Europa a principalelor forţe armate ale blocului Atlanticului de nord şi a ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia, calculîndu-se în adîncime pînă la 800 km. spre est şi vest de linia de delimitare a forţelor armate mai sus menţionate cu condiţia să existe asentimentul statelor respective.

Propunînd înfăptuirea măsurilor mai sus menţionate, guvernul sovietic consideră că după realizarea lor trebuie pusă problema lichidării totale a forţelor armate şi a armamentelor de toate tipurile, statele menţinînd numai asemenea contingente de miliţie (poliţie) care sînt necesare pentru menţinerea securităţii interne şi paza frontierelor.

Guvernul sovietic, credincios politicii sale de asigurare a păcii şi dorind să dea popoarelor certitudinea că armele nu vor fi niciodată folosite pentru rezolvarea litigiilor dintre state, propune din nou să se încheie un pact de neagresiune între ţările care fac parte din alianţa nord-atlantică şi ţările participante la Tratatul de la Varşovia. Un asemenea pact, ţinîndu-se seama de faptul că printre participanţii săi s-ar număra Uniunea Sovietică şi S.U.A., adică statele care dispun de cele mai puternice forţe armate, ar aduce schimbări radicale în întreaga situaţie internaţională, contribuind la micşorarea încordării internaţionale şi la crearea încrederii între state.

Intrucît examinarea în organismele O.N.U. a problemelor dezarmării nu a permis pînă în prezent să se obţină vreun rezultat real în rezolvarea problemei reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice, guvernul sovietic consideră necesar ca paralel cu continuarea eforturilor în această direcţie în organismele O.N.U. să se caute căi mai eficace pentru rezolvarea acestei probleme. Luînd în consideraţie faptul că situaţia internaţională creată impune necesitatea luării unor măsuri imediate în scopul preîntîmpinării unui război şi al încetării cursei înarmărilor, guvernul sovietic consideră indicată convocarea unei conferinţe a şefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franţei şi Indiei, aşa cum a propus preşedintele Confederaţiei Elveţiene. O asemenea conferinţă ar putea înlesni realizarea unor acorduri în chestiunile referitoare la problema dezarmării.

Ţinerea cu succes a unei conferinţe a şefilor guvernelor celor cinci state ar putea să pregătească convocarea unei conferinţe mai largi pentru examinarea acestor chestiuni, la care ar putea să ia parte şefii guvernelor tuturor ţărilor participante la NATO şi la Tratatul de la Varşovia. Guvernul sovietic consideră că ar fi de dorit ca la lucrările unei asemenea conferinţe să participe de asemenea şefii guvernelor unei serii de alte ţări şi în primul rînd ai Republicii Populare Chineze, Indiei, Iugoslaviei, Indoneziei şi Birmaniei care nu sînt participante nici la Tratatul de la Varşovia, nici la asemenea grupări militare ca, NATO, SEATO, pactul de la Bagdad.

Dacă s-ar întîmpina dificultăţi în calea convocării unei conferinţe a şefilor guvernelor celor cinci puteri, atunci, după părerea guvernului sovietic, intereselor micşorării încordării internaţionale şi însănătoşirii situaţiei internaţionale i-ar corespunde convocarea unei conferinţe mai largi aşa cum se menţionează mai sus.

Guvernul sovietic consideră necesar să sublinieze cu toată seriozitatea faptul că în prezent în faţa lumii se află două căi: fie calea încetării „războiului rece", a renunţării la politica „de pe poziţii de forţă", a dezarmării şi creării tuturor condiţiilor pentru coexistenţa paşnică a statelor cu sisteme economice şi sociale diferite, fie continuarea cursei înarmărilor, continuarea „războiului rece" — cale ce duce la un război nemaiîntîlnit de greu şi destructiv, care ar aduce întregii lumi nenumărate nenorociri şi suferinţe.

Guvernul sovietic a considerat şi consideră că în lume nu există asemenea probleme litigioase care să nu poată fi rezolvate pe cale paşnică, ţinîndu-se seama de interesele legitime ale statelor respective. In ceea ce priveşte divergenţele ideologice existente, ele nu pot constitui un motiv pentru ascuţirea relaţiilor dintre state, pentru propagandă de război, cu atît mai puţin pentru folosirea forţei unui stat împotriva altui stat. Asemenea divergenţe pot şi trebuie să fie rezolvate prin lupta de idei în care superioritatea unei ideologii sau a alteia ca şi a unui sistem economic sau al altuia va fi demonstrată de însăşi evoluţia dezvoltării istorice.

Prezentîndu-şi propunerile cu privire la dezarmare, dictate de interesele menţinerii şi consolidării păcii între popoare, guvernul sovietic îşi exprimă încrederea că ele vor fi sprijinite de către toţi acei care tind nu în vorbe, ci în fapte spre lichidarea primejdiei unui nou război, spre întărirea păcii generale.

Experienţă cu arma nucleară în U.R.S.S.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie 1956 în Uniunea Sovietică a avut loc o experienţă cu arma nucleară.

Explozia a avut loc la mare înălţime.

Experienţa s-a desfăşurat cu succes.

Situaţia din Ungaria

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — Răspunzînd chemării guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc simbătă muncitorii au reînceput la Budapesta producţia în numeroase întreprinderi importante. După amiază, colectivul uzinei de cuptoare Martin a Combinatului metalurgic şi de construcţii de maşini din Csepel — una din primele întreprinderi care a răspuns la chemarea guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc de a se relua lucrul — a dat primele 40 de tone de oţel. De asemenea, la uzinele de maşini şi vagoane şi la fabrica „Beloiannis" s-au prezentat la lucru mii de muncitori, a fost reluată de asemenea producţia la întreprinderea de aparate optice, la oţelăria şi şantierul naval din circumscripţia XIII-a, la fabrica textilă din Ujpest, la uzina „Gottwald", uzina de compresoare, combinatul textil din raionul IX, uzina de tractoare din raionul XIX etc.

Ştirile transmise de postul de radio Budapesta dovedesc că majoritatea covîrşitoare a muncitorilor doresc ca producţia să reînceapă imediat. Numeroşi oameni ai muncii participă la lucrări menite să creeze condiţiile necesare normalizării vieţii. Astfel, la fabrica „4 Aprilie", s-au format brigăzi pentru repararea clădirii fabricii şi muncitorii s-au angajat să repare şi locuinţele avariate ale salariaţilor întreprinderii. Intrucît transporturile orăşeneşti nu au fost încă total restabilite, mulţi muncitori au mers pe jos ore întregi pentru a veni la lucru. Muncitorii care lucrează deja cheamă pe cei care nu au reînceput încă munca să li se alăture pentru a evita urmările grave pe care le-ar putea avea pentru economia ţării continuarea situaţiei din ultimele săptămîni.

In afară de greutăţile cauzate de lipsa de energie electrică şi combustibil, dezorganizarea transporturilor, lipsa de materie primă, muncitorii trebuie să învingă acţiunile teroriste ale elementelor duşmănoase care se străduiesc din răsputeri să saboteze reluarea producţiei. Aceste elemente continuă încă acţiunile lor criminale, pîndind în unele locuri pe muncitorii care vin la lucru şi trăgînd asupra lor de după colţuri şi provocînd din nou victime.

Planurile contrarevoluţionarilor care mizau pe complicarea problemei aprovizionării, au fost zădărnicite de poporul ungar. Din toate colţurile ţării se trimit la Budapesta cantităţi însemnate de alimente. Comisia guvernamentală pentru aprovizionare a anunţat că aprovizionarea capitalei continuă să se îmbunătăţească. S-au deschis 3.390 de magazine alimentare, 600 de restaurante şi bufete şi 1.200 de magazine de produse industriale. La vindecarea rapidă a rănilor cauzate ţării de rebelii reacţionari contribuie în mare măsură ajutorul acordat de Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară. După cum relatează postul de radio Budapesta, Uniunea Sovietică a livrat pînă acum Ungariei 1.074 de vagoane cu alimente. Acum, subliniază ziarul „Nepszabadsag", feroviarii unguri au datoria să asigure transportarea mărinimosului ajutor.

Scrisorile adresate de N. A. Bulganin lui D. Eisenhower, Ciu En-lai, A. Eden, Guy Mollet şi J. Nehru

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a trimis prin intermediul Ambasadorilor S.U.A., R. P. Chineze, Marii Britanii, Franţei şi Indiei în Uniunea Sovietică, scrisori adresate lui D. Eisenhower, preşedintele Statelor Unite ale Americii, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, A. Eden, primul ministru al Marii Britanii, Guy Mollet, preşedintele Consiliului de Miniştri al Franţei şi Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei. Scrisorile lui N. A. Bulganin adresate guvernelor ţărilor menţionate sînt însoţite de „Declaraţia Guvernului sovietic în problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale".

Publicăm mai jos textul scrisorii adresate preşedintelui Eisenhower.

Moscova, Kremlin
17 noiembrie 1956

Stimate domnule preşedinte,

Atacul armat împotriva Egiptului a provocat agravarea serioasă a situaţiei internaţionale.

Ţinînd seama de aceasta, datoria tuturor statelor, în special a acelor ţări care poartă o deosebită răspundere pentru menţinerea păcii, este de a găsi căi în vederea rezolvării problemelor litigioase prin tratative.

In acest moment primejdios pentru cauza păcii, guvernul sovietic consideră necesar să adreseze guvernelor tuturor ţărilor şi, în primul rînd guvernelor marilor puteri, apelul de a-şi uni eforturile pentru a lua măsuri imediate, îndreptate spre preîntîmpinarea războiului, încetarea cursei înarmărilor şi rezolvarea problemelor litigioase pe cale paşnică.

Trimiţîndu-vă declaraţia guvernului sovietic în problema dezarmării şi micşorării încordării internaţionale, colegii mei şi cu mine ne exprimăm speranţa că guvernul Statelor Unite ale Americii şi dv. personal, domnule preşedinte, veţi examina cu toată atenţia propunerile guvernului sovietic expuse în declaraţie.

Cu sinceră stimă,
N. BULGANIN

Excelenţei sale
DWIGHT D. EISENHOWER
Preşedintele Statelor Unite ale Americii
Washington

Tratativele sovieto-polone

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie au continuat tratativele dintre delegaţia C.C. al P.C.U.S. şi a guvernului Uniunii Sovietice şi delegaţia C.C. al P.M.U.P. şi a guvernului Republicii Populare Polone. Ca şi în zilele precedente, tratativele s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate şi prietenie reciprocă.

Din partea sovietică au participat: N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. (conducătorul delegaţiei), membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S.: K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, şi M. Z. Saburov, prim vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Din partea poloneză au participat: Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P. (conducătorul delegaţiei), Alexander Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, Josef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, Ştefan Jendrychowski, preşedintele Comisiei de Stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

La tratative au fost de faţă din partea sovietică: mareşal al Uniunii Sovietice G. K. Jukov, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., ministrul Apărării al U.R.S.S., B. P. Beşcev, ministrul Căilor de Comunicaţie, A. G. Zverev, ministrul Finanţelor, I. G. Kabanov, ministrul Comerţului Exterior, N. S. Patolicev, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S., P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Polonă, şi alţii.

Delegaţiile au ascultat şi discutat propunerile experţilor celor două părţi. A avut loc un schimb rodnic de păreri în toate problemele ridicate de cele două părţi.

Participanţii la tratative au căzut de acord să dea publicităţii o declaraţie comună în legătură cu tratativele dintre delegaţia C.C. al P.C.U.S. şi a guvernului Uniunii Sovietice şi delegaţia C.C. al P.M.U.P. şi a guvernului R. P. Polone.

Recepţie la Kremlin în cinstea delegaţiei polone

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie, N. S. Hruşciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., au oferit în Palatul Mare al Kremlinului o recepţie în cinstea delegaţiei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi a guvernului Republicii Populare Polone.

La recepţie au luat parte Wladislaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., (şeful delegaţiei), Alexandr Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, Josef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, Ştefan Jendrychowski, preşedintele Comisiei de Stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

Din partea sovietică la recepţie au luat parte: L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, E. A. Furţeva, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov, A. P. Zaveniaghin, A. N. Kosighin, V. A. Kucerenko, V. A. Malîşev, V. V. Maţkevici, I. F. Tevosian, M. V. Hrunicev, — vice-preşedinţi ai Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., miniştri ai U.R.S.S., deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi deputaţi ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., mareşali ai Uniunii Sovietice, generali şi amirali, activişti ai C.C. al P.C.U.S., funcţionari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi ai Consiliului de Miniştri ai U.R.S.S., oameni de ştiinţă şi cultură, conducători ai întreprinderilor şi instituţiilor din Moscova, fruntaşi în producţie.

In cadrul recepţiei N. S. Hruşciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., a rostit o cuvîntare adresată membrilor delegaţiei poloneze.

Cuvîntul de răspuns a fost rostit de Wladislaw Gomulka, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Cuvîntarea tovarăşului N. S. Hruşciov

Dragi tovarăşi! Prieteni!
Scumpe tovarăşe Gomulka!

Tratativele dintre delegaţiile poloneză şi sovietică, care se încheie cu succes, au fost extrem de prieteneşti şi foarte rodnice. Aceasta a fost o întîlnire eficientă, în adevăratul înţeles al cuvîntului, între prieteni care au hotărît să examineze probleme de importanţă vitală pentru cele două ţări ale noastre, pentru partidele noastre. Sîntem ferm hotărîţi să dezvoltăm şi pe viitor prietenia şi colaborarea noastră, călăuzindu-ne după principiile leniniste ale egalităţii în drepturi, respectării reciproce a suveranităţii şi independenţei naţionale.

Ştiţi bine cu toţii ce schimbări uriaşe de însemnătate cu adevărat istorico-mondială au avut loc pe arena internaţională în perioada de după război. Popoarele Poloniei şi ale unei serii de alte ţări din Europa răsăriteană au răsturnat puterea exploatatorilor şi au instaurat orînduirea democrat-populară.

Creşterea forţelor socialismului, desfăşurarea luptei de eliberare naţională a popoarelor din ţările coloniale şi dependente provoacă furia turbată a imperialiştilor.

In prezent, are loc o activitate febrilă a tuturor forţelor reacţiunii, împotriva forţelor socialismului şi democraţiei, bandele fasciste întreprind atacuri furibunde împotriva detaşamentelor de avangardă ale clasei muncitoare, împotriva partidelor comuniste din Franţa, Italia şi alte ţări. Cu ajutorul elementelor fasciste, burghezia caută să zdrobească partidele comuniste pentru a impune apoi clasei muncitoare, ţărănimii, maselor de oameni ai muncii greul jug al dictaturii burgheze, pentru a îneca în şiroaie de sînge voinţa de libertate a popoarelor, aspiraţiile lor spre pace, democraţie şi socialism. Clasa muncitoare, oamenii muncii, dau însă o ripostă bine meritată şi hotărîtă tuturor uneltirilor forţelor reacţiunii imperialiste.

In prezent, în ţările capitaliste s-a făcut mare vîlvă în jurul aşa-zisei probleme ungare. Profitînd de greşelile şi greutăţile care au avut loc în Ungaria, reacţiunea internă şi internaţională a încercat să răstoarne orînduirea democrat-populară din Ungaria şi să instaureze acolo un regim horthysto-fascist. Bandele contrarevoluţionare au dezlănţuit în această ţară o teroare sîngeroasă, au pus la cale represiuni crunte împotriva muncitorilor, comuniştilor, activiştilor pe tărîm social şi oamenilor politici, împotriva adepţilor orînduirii democrat-populare.

In aceste condiţii guvernul ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, în frunte cu tov. Kadar, a cerut ajutor comandamentului trupelor sovietice. Prin eforturi comune contrarevoluţia din Ungaria a fost zdrobită. In prezent, în Ungaria se restabileşte viaţa normală, şi nu încape nici o îndoială că poporul ungar, după ce va birui toate greutăţile din calea lui, va duce la bun sfîrşit sarcina întăririi orînduirii democrat-populare.

Tovarăşi! Prieteni!

Partidul Muncitoresc Unit Polonez a înfăptuit în ultimul timp o serie de măsuri importante pentru îndreptarea greşelilor şi lipsurilor din trecut, a trasat un program al înaintării continue pe calea construirii socialismului.

Sîntem convinşi că poporul polonez se va uni şi mai strîns în jurul Partidului Muncitoresc Unit Polonez — conducătorul său încercat, în jurul Comitetului Central al P.M.U.P., în frunte cu tov. Gomulka, în jurul guvernului său, va birui toate greutăţile şi va obţine noi şi mari succese în construcţia socialismului.

Ingăduiţi-mi să toastez pentru prietenia frăţească [illegible] dintre popoarele polonez şi sovietic, care se dezvoltă pe baza principiilor expuse în Declaraţia guvernului U.R.S.S. cu privire la bazele dezvoltării şi întăririi prieteniei şi colaborării dintre Uniunea Sovietică şi celelalte state socialiste.

Trăiască prietenia veşnică şi colaborarea frăţească dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Populară Polonă!

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

O revendicare a două treimi din omenire a fost din nou ignorată

Radiogramă din New-York

Lucrările din zilele de 15 şi 16 noiembrie ale Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite au fost dominate de aprigа bătălie care s-a dus în jurul propunerii prezentate de India în favoarea recunoaşterii drepturilor Republicii Populare Chineze la O.N.U.

Intr-adevăr, după epuizarea primei faze a acestei bătălii, care a avut loc în faţa Comitetului general, cea de-a doua fază a ei s-a desfăşurat în şedinţa plenară a Adunării Generale.

Prin mobilizarea reprezentanţilor statelor dependente economiceşte de ele (şi în special a ţărilor din America Latină), Statele Unite au reuşit şi în acest an să împiedice înlăturarea revoltătoarei nedreptăţi care constă în ignorarea drepturilor celei mai mari ţări din lume de a fi legal reprezentată în O.N.U. Numeroşi observatori constată însă că din întreaga desfăşurare a dezbaterilor reiese cu claritate că Statele Unite, cu învechita lor atitudine de sabotare a drepturilor Chinei au înregistrat o incontestabilă înfrîngere morală şi politică.

Aceasta se vede şi din marele număr de ţări care au votat împotriva propunerii americane de „amînare" a discuţiei în fond a problemei reprezentării Chinei la O.N.U. Incă din lucrările Comitetului general s-a văzut că delegaţia americană, socotind că o dezbatere în fond a acestei probleme ar pune-o într-o situaţie penibilă, a hotărît să recurgă — aşa cum face de regulă în ultimii ani — la un artificiu procedural (care încalcă regulile de procedură ale O.N.U.) pentru a eluda problema. Impotriva acestei manevre americane au votat 24 de ţări din Europa, Asia şi Africa, adică un număr superior celor înregistrate în anii precedenţi. La acestea se adaugă cele opt ţări care s-au abţinut de la vot. După cum a remarcat unul din delegaţi, de fapt două treimi din omenire se pronunţă azi în sprijinul drepturilor R.P. Chineze la O.N.U.

Dintre ţările care au adoptat această atitudine se desprind în mod special ţările Asiei. Este semnificativ că, în afară de reprezentanţii Irakului şi Filipinelor, toţi ceilalţi delegaţi asiatici au apărat cu căldură drepturile marii puteri asiatice, Republica Populară Chineză. Insăşi faptul că propunerea cu privire la recunoaşterea acestor drepturi a fost prezentată în acest an de India este grăitor. Delegatul Indiei, Krishna Menon, a susţinut cu putere propunerea sa. Pronunţînd în şedinţa plenară a Adunării, ca şi în comitetul general, un discurs ascultat cu multă atenţie şi aplaudat cu căldură, Menon a arătat că acum este mai important ca oricînd să se examineze problema reprezentării Chinei, deoarece fără adevăraţii reprezentanţi ai acestei ţări nu pot fi rezolvate problemele serioase care stau în prezent în faţa întregii lumi şi în faţa O.N.U.

„Cum pot fi examinate fără reprezentanţii unei asemenea puteri cum este China, a întrebat Menon, probleme atît de importante ca problema energiei atomice, dezarmarea şi numeroase altele. O ţară cu o populaţie de 600 milioane de oameni care desfăşoară o construcţie atît de gigantică, trebuie să fie reprezentată în modul cuvenit la O.N.U. Aceasta o cer interesele O.N.U., interesele asigurării păcii în lumea întreagă".

Atitudinea acelor ţări care se încăpăţînează încă să nu recunoască acest punct de vedere justificat al întregii Asii şi al covîrşitoarei majorităţi a omenirii a fost condamnată cu tărie de reprezentanţii ţărilor Asiei. Gunewardene, reprezentantul Ceylonului, a arătat astfel caracterul cu totul absurd şi artificial al argumentelor adversarilor restabilirii drepturilor legale ale R.P. Chineze la O.N.U. „Organizaţia Naţiunilor Unite, a spus el, nu este un club al unor oameni care au aceleaşi concepţii politice. Membrii ei sînt reprezentanţii unor ideologii diferite. O.N.U. trebuie să reflecte lumea aşa cum este cu varietatea sistemelor ei politice, sociale şi obşteşti. Ea este tocmai o astfel de organizaţie. De ce însă în decurs de cîţiva ani se fac discriminări împotriva R.P. Chineze şi R.P. Mongole? Probabil pentru că unora nu le sînt pe plac aceste ţări. Aceasta nu este însă drept şi aduce prejudicii atît O.N.U. cît şi cauzei păcii în lumea întreagă".

Alături de reprezentanţii ţărilor Asiei, a răsunat cu putere, ca de obicei, în sprijinirea călduroasă a drepturilor R.P. Chineze, glasul Uniunii Sovietice. Demonstrînd absurditatea revoltătoare a punctului de vedere pe care S.U.A. îl impune de ani de zile majorităţii mecanice de care dispune în O.N.U., ministrul de externe al U.R.S.S., D. T. Şepilov, a spus:

„Faptul că locul care aparţine guvernului chinez legal este uzurpat şi dat putregaiului ciankaişist, pune O.N.U. într-o situaţie umilitoare în ochii întregii omeniri. Să ne gîndim numai: fiecare al patrulea om de pe planeta noastră este chinez, iar la O.N.U., care are pretenţia la înaltul titlu de Organizaţia internaţională universală, nu există reprezentanţi legali ai Chinei".

In sprijinul drepturilor R.P. Chineze au luat cuvîntul şi delegaţii Ungariei, Iugoslaviei, Bulgariei, precum şi delegaţii altor ţări socialiste şi nesocialiste din Europa. Reprezentantul ţării noastre, tov. I. Gh. Maurer, a desfăşurat o strînsă argumentare juridică în favoarea restabilirii neîntîrziate a drepturilor R. P. Chineze.

Dezbaterea a demonstrat încă odată netemeinicia şi caracterul primejdios al politicii americane care continuă să se bazeze pe ignorarea realităţilor politice ale vremii noastre.

★

In după-amiaza zilei de 16 noiembrie, a început discuţia politică generală, în cadrul căreia delegaţiile îşi expun poziţiile guvernelor lor în problemele pe care le consideră mai însemnate.

Dintre discursurile rostite la 16 noiembrie, a atras atenţia cel al delegatului S.U.A., Herbert Hoover. „Ţelul nostru — a spus Hoover — trebuie să fie o lume în care ţările şi popoarele să poată exista alături, independent de sistemele lor politice, economice şi sociale interne, fără teamă şi cu speranţa reală că aspiraţiile lor se vor înfăptui".

Frumoase cuvinte cu care nu poţi să nu te declari de acord. Dar corespund ele cu politica Statelor Unite? Au corespuns ele măcar cu conţinutul discursului lui Hoover? Din păcate, nu s-ar putea spune acest lucru. Căci în linii mari, Hoover s-a limitat să vorbească în grabă şi să prezinte deformat problema acută a situaţiei din Egipt, căutînd să înfăţişeze lucrurile ca şi cum sarcina principală ar consta acum nu în îndeplinirea hotărîrilor O.N.U. cu privire la retragerea imediată a trupelor străine din Egipt, ci în „pregătirea unui plan de asigurare a exploatării şi susţinerii Canalului de Suez pe calea consultării cu ţările interesate". După cum se vede, teza expusă de delegatul S.U.A. se apropie foarte mult de teza puterilor agresoare, care, sub formule asemănătoare, ascund în mod neabil vechea lor intenţie de a smulge Egiptului Canalul de Suez. In schimb, delegatul american a consacrat cea mai mare parte a discursului său manevrelor calomnioase şi provocatoare în legătură cu „situaţia din Ungaria", la a cărei exploatare în scop de diversiune imperialiştii nu au renunţat.

Intr-o problemă atît de vitală ca aceea a dezarmării, delegatul american a repetat lucruri vechi. El a încercat să arunce vina pentru impasul creat asupra Uniunii Sovietice acuzînd-o fără nici un temei de nedorinţa de a accepta „un sistem de inspecţie şi control". In cercurile delegaţilor la O.N.U. unde noua propunere a U.R.S.S. cu privire la dezarmare a fost cunoscută în cursul dimineţii de azi (N.R.: ieri) se pune cu interes întrebarea: ce vor spune delegaţii americani acum, cînd U.R.S.S. s-a declarat gata să examineze problema luării fotografiilor din avion, din care S.U.A. făceau pînă acum principala piedică în calea realizării unui acord?

Noua propunere a Uniunii Sovietice constituie o iniţiativă de uriaşă însemnătate pentru cauza păcii.

Ea a făcut o adîncă impresie în cercurile O.N.U. Aci se consideră în general că acum e rîndul S.U.A. şi al celorlalte puteri occidentale să răspundă cu fapte, în interesul asigurării păcii în lume.

C. RADUCANU

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 18 noiembrie 1956

Cuvîntarea tovarăşului W. Gomulka

Stimaţi tovarăşi!
Stimaţi oaspeţi!
Scumpe tovarăşe Hruşciov!

Delegaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi a guvernului Republicii Populare Polone, folosindu-se de această recepţie, exprimă recunoştinţă conducerii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste pentru primirea prietenească şi cordială, care i-a fost făcută în capitala ospitalieră a acestei mari şi frăţeşti ţări.

Vrem să exprimăm satisfacţia noastră în legătură cu faptul că ni s-a dat posibilitatea să ne întîlnim cu reprezentanţii organelor puterii sovietice şi ai opiniei publice sovietice, cu reprezentanţii diplomatici ai altor state, precum şi cu reprezentanţii presei sovietice şi străine.

Ne aflăm la Moscova de trei zile şi ducem tratative utile cu reprezentanţii conducerii P.C.U.S. şi statului sovietic. Tratativele noastre se desfăşoară într-o atmosferă de prietenie, pătrunsă de înţelegere reciprocă şi de bunăvoinţă sinceră. Ele sînt pătrunse de spiritul egalităţii socialiste în drepturi a celor două părţi.

Desfăşurarea tratativelor noastre dovedeşte înţelegerea deplină manifestată de partea sovietică şi bunăvoinţa ei în privinţa soluţionării pozitive a unui cerc larg de probleme, ridicate de noi. Aceasta ne pătrunde de convingerea că tratativele noastre [illegible] rezultate [illegible] avantajoase [illegible] părţi şi că [illegible] reprezenta [illegible] trainică la [illegible] pieteniei [illegible] borării între popoarele noastre. Aceasta va aduce [illegible] noi avantaje întregului [illegible] statelor socialiste, cît şi [illegible] universale a păcii, care trebuie să fie piatra unghiulară a politicii externe a tuturor statelor.

Permiteţi-mi ca în numele delegaţiei noastre să ridic paharul pentru bunăstarea şi prosperitatea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi pentru consolidarea continuă a prieteniei şi colaborării rodnice dintre popoarele polonez şi sovietic.

Trăiască prietenia frăţească polono-sovietică!

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"